

„Te vagy földi éltünk
Vezércsillaga...”

népének – részlet

ADVENTI LELKI ÚT

Tartalom

Püspöki köszöntő	3
Követni a legragyogóbb csillagot	4
Vezércsillagunk	6
Ajándék Jézusnak	8
Mit kíván tőlünk a Gyermek?	14
Furcsa ajándékok	15
Szűz Mária üdvtörténeti hívása	16
Fatima	26
Imádkozzátok a rózsafüzért!	34
A harmadik fatimai "titok"	36
Országfelajánló ima	39
Családunk felajánlása Mária Szeplőtelen Szívének	40
A hajótörés	42
A rózsafüzér imádság története	46
Szent II. János Pál pápa a rózsafüzér imádságról	48
Hogyan segít a rózsafüzér?	53
A rózsafüzér ima nehézségeiről – őszintén	54
5 fontos tanács a rózsafüzér imádkozásához	57
Szűz Mária erősebb a Gonosznál	58
Don Bosco álma	59
Pio atya fegyvere	60
A rózsafüzér természetfeletti ereje	62
A negyedi napkeleti bölcs	64
Szent Charles de Foucauld a megtestesülésről	66
Gárdonyi Géza: Karácsonyi ének	67

A füzet használatáról...

Az imádság évében Urunk születésének ünnepére készülve kövessük az Ő szent édesanyját, Szűz Máriát, akinek a vezetésével szemléljük Jézus Krisztus megtestesülését, ill. egész földi életének misztériumát rózsafüzér imádságunk által. Urunk, Jézus Krisztus nekünk adta ezt a csodálatos Édesanyját – a Szent Szűzanya engedelmes gyermekeiként figyeljünk arra, amit mond, és tegyük meg, amire kér bennünket!

Az egyes témákhoz tartozik néhány kérdés, amik kiindulópontjai lehetnek egy-egy tartalmas beszélgetésnek.

A zölddel jelölt oldalak a gyermekek számára tartalmaznak az adott hétre történeteket, kérdéseket.

Az egyes témákhoz kapcsolódó könyvajánló.

Az egyes témákhoz kapcsolódó filmajánló.

Szűz Mária ötféle vonatkozásban földi életünk vezércsillaga. Ő a hajnali csillag, mely bölcsőnk fölött őröködött; ő reményünk csillaga az élet küzdelmében; ő a béke csillaga, ha a bűn Istentől eltávolított; ő a tenger csillaga a kísértések viharában; ő az esteli csillag, mely halálos ágyunk fölött ragyog, s fényével eloszlatja a halál sötétségét.

Csávossy Elemér SJ

Dicsértessék a Jézus Krisztus!

PÜSPÖKI KÖSZÖNTŐ

Az egyházi év nagyon kedves időszaka az advent. Ott látjuk lelki szemeinkkel magunk előtt a messze hangzó szavú prófétákat, akik a jövődőt mutatják nekünk. Látjuk a szigorú Keresztelő Jánost, aki az Úr útját készíti elő. De ott látjuk a mindig kedves, Istenre mosolygó Máriát, a Szent Születet.

Nagyon jó mindnyájunknak órá tekinteni, őbenne gyönyörködni, lelke titkát megtanulni. Ő az Isten gyermeke, aki figyel az Atya szavára lelke legmélyén. Milyen jó a csöndben imádkozó Máriát nézni és követni! Benne látjuk a bizalom asszonyát, aki nem török meg a nehézségek látán, hanem Istenben bízva teszi, amit Isten tőle vár! Milyen tanítás az ő állhatatos lelkülete!

Nem fél a fáradságtól, a nehézségtől, mert életét Istennek adta, és kimondta: legyen nekem a Te igéd szerint! Mennyi békét találunk e mondatban, ha befogadjuk szívünkbe! A barlangistállóban sem, és a keresztúton sem kesereg, hogy talán nem ezt érdemelné. Példamutató helytállás, erőt adó útmutatás a nehézségekben...

Tekintsünk Máriára, tanuljunk tőle – legyen ez az idei esztendő adventi lelki programja! Várjuk Máriával Jézus érkezését, nemcsak karácsonyt, hanem Jézust a lelkünkbe, legbensőbb otthonunkba!

Áldással, imádsággal:

Spányi Antal
székesfehérvári püspök

Spányi Antal
székesfehérvári püspök

„Az égen nagy jel tűnt fel: egy asszony; öltö-zete a Nap, lába alatt a Hold, fején tizenkét csillagból korona.”
(Jel 12,1)

„Úrnő, te oly nagy és hatalmas vagy, hogy aki kegyelmet kér, s nem hozzád folyamodik, szárny nélkül akar repülni.”
(Dante)

MEGFONTOLANDÓ KÉRDÉSEK: ?

○ Milyen a kapcsolat Szűz Máriával? Mit jelent az ő személye a számomra? Kik segítettek abban, hogy mélyebb, élőbb kapcsolat legyen vele?

○ Mária többféleképpen mutatkozott be a látóknak, és ezek mellett sok-sok egyéb megszólítással is illetjük őt. Melyik a legkedvesebb számomra? Miért? (pl.: Szeplőtelen Fogantatás – Lourdes, Rózsafüzér Királynéja – Fatima, Béke Királynője – Medugorje, Magyarok Nagyszasszonya, Boldogságos Szűz, Égi Édesanyánk, Hétfájdalmú Szent Szűz, Angyalok Királynéja, Egyházunk Anyja... stb.)

○ Gondoltam valaha Szűz Máriára úgy, mint a lelki életem vezércsillagára?

← Bensőséges Mária-tisztelet

Követni a legragyogóbb csillagot

Prohászka Ottokár püspök

Háromkirályok csillaga

„Azt a csillagot az Isten gyújtotta ki; az Istentől van az is, hogyan ragyogjon sugára bele az ember lelkébe. Hányan látták s meg nem indultak; a három király lelkébe úgy világított bele, hogy megindultak. Ez a kegyelem titka. Hány eszményi csillaga van a mi mennyországunknak

is, mely nekünk sötét csillag; hány igazság, melyet ismerünk, de nem szeretünk; azután pedig kitüzesednek a mi lelkünkben is, s követjük örömmel. Nem értjük, hogyan lehettünk oly sokáig érzéketlenek, s íme most a lélek, az üdv, az Oltáriszentség meleg valóságok nekem. Ó, nyissuk meg szemeinket; tartuk meg érzékenységből szívünket, hogy „lássuk csillagát”.

Csak ők indulnak; a többi ezer okot talál nem indulni; az önszeretet kibújik minden alól, ami terhes s kellemetlen, s született prókátora a restségnek s önfejtésnek. Én pedig nem akarok nehézkessé, keserűvé, érzéketlenné válni; fölpezsdítem lelkemet; koporsószegekkel nem szegezem le magam a blazirt gondolkodás padjára. [...]

Mária – lelki életünknek vezércsillaga

Jól tudjuk, hogy amily mértékben lesz a Boldogságos Szűz Mária népünk királynője, azon mértékben virágzik ki a kereszténység s az Úr Jézus iránti szeretet. Sok-sok kegyelmet nyernénk tőle, melyektől kitavaszodnék lelkünk; mert biztos, amit Szent Bernát, Szent Bonaventura és Liguori Szent Alfonz mond, hogy minden segítség a Boldogságos Szűz Mária által jut el hozzánk. Nehéz ezt theologice bebizonyítani, de szívünk azt mondja: aki az Isten Fiát hozta nekünk, az legalkalmasabb a mi szívünk megilletésére s meghódítására is. Tapasztaljuk lépten-nyomon, hogy a kereszténység annyiban erős, amennyiben a Boldogságos Szűz a vezércsillaga. [...]

A székesfehérvári bazilika főoltárképe – Vincenz Fischer: Szent István felajánlja Magyarországot Szűz Máriának

Szent István neki ajánlja föl életének esthajnalán a koronát, hogy amint neki esti csillaga volt, úgy nemzetének hajnalcsillaga legyen; neki adja át népét, hogy Nagybaldogasszonya, Úrnője legyen. ...

Háromszáz éven át szinte nincs más hivatásunk, minthogy a kereszténység lovagjai, a Szent Szűz választott vitézei voltunk. Hősiességünk fölött az ő képe, az ő zászlaja lengett. Ha el kellett volna vesznünk, zászlaja lett volna szemfödőnk s csendítésünk az Áve Mária estharangszava.

Meg vagy-e velünk, Úrnőnk, elégedve? Új harcok, a kultúra harcai; új küzdelmek, a népboldogulás küzdelmei várnak ránk. Szellem, ész, munka, erény ezentúl a fegyverek; megbírja majd a nemzet karja ezeket is? Ha hisz és szeret; ha téged tisztel; ha erényeidet saját életébe oltja: nemcsak hogy megbírja, de már a győzelem koszorúja után nyújtja ki kezét. Maradjunk ez alapon; a népeknek élete nemcsak vértócsákba, hanem fertőkből is veszhet. A fertőkből nem jutunk, ha a hit erejével s az erkölcs lelkével a kultúrmunkához fogunk. [...]

Lelki életünknek ragyogó csillaga, vezércsillaga egy alak lesz, mely okvetlenül hódít és győz: a magna Domina. Legyen Ő szívem királynéja, felajánlom neki szolgálatomat. Hódíts meg Szent Szűz; ha meghódítasz engem, akkor szívem érzelmeit kiárasztom másokra is, s te én általam sok szív királynéja leszl!”

forrás: Prohászka Ottokár összegyűjtött művei

Mária, mint a csillagok, úgy ragyog ma is, mint mennybevittele napján, és úgy fog ragyogni nem csökkenő és el nem múló fényben, mikor az idők végén eljön majd az ő Fia, hogy a világot megítélje. Mária továbbá mint a hajnali csillag, nem magától és nem magáért világít, hanem csak a Teremtőnek és a Megváltónak visszavert ragyogása, és csak Őt akarja dicsőíteni.

Szent John Henry Newman

„Tengernek Csillaga”

Szűz Mária az a rendkívüli, és kiváló csillag, mely szükségképpen kelt fel az élet e hatalmas és széles tengere fölé. Érde-meivel csillog, életpéldájával világít.

Ő, bárki is légy, ki megérted, hogy a világ hullámozó tengerén inkább a szél-vésszel és viharral viaskodsz, semhogy a földön jársz, ne fordítsd el szemedet e csillag ragyogásától, ha nem akarod, hogy a vihar összetörjön.

Ha feltámad a kísértések fürgetege, ha vívódásaid zátonyokra sodornak, tekints e csillagra, hívd Máriát!

Ha a kevélység hullámai tajtékza-nak körülötted, vagy elbizakodottság, nagyravágyás, avagy rágalmazás: te-kints e Csillagra, hívd segítségül Máriát!

Ha lelked hajóját hánya-veti a harag, a kapzsiság, vagy az érzéki vágy, te-kints Máriára!

Ha bűneid óriási terhe a földre sújt, ha lelkiismereted undoksága elkábít, ha az örök ítélet szörnyűsége rémít, ha a szomorúság és kétségbeesés sírja elnyeléssel fenyeget: gondold Máriára!

Veszélyben, gyötrelmek és kételyek között: gondold Máriára, hívd segítség-ül Máriát!

Nevét szüntelenül emlegesse ajkad, és soha ne felejtse el szíved! Hogy részesülj közbenjárása segítségében, ne mulaszt el követni példáját!

Ha Őt követed, nem tévedsz el.

Ha Őt kéred, biztosan remélhetsz.

Ha Őrá gondolsz, nem hibázol.

Ha Ő tartja kezedet, nem esel el.

Ha Ő oltalmaz, nincs mitől félned.

Ha Ő vezet, nem fáradsz el.

Ha Ő irtalmaz, biztosan célhoz érsz.

Clairvaux-i Szent Bernát

Az európai közösség csillagai

Kevesen tudják, hogy az Európai Unió zászlájának kék hátterében kör alakban megjelenő tizenkét csillag a tervezők szándéka szerint Szűz Mária tizenkét csillagból álló koronájára utal.¹

Az Európai Uniót kezdettől fogva a keresztény gyökerek hatják át. Az alapító atyák – Jean Monnet, Robert Schuman², Konrad Adenauer³ és Alcide De Gasperi – olyan tervet dolgoztak ki, amely szerint az európai országok osztoznak az erőforrásokban és a feladatokban is, hogy olyan egységet teremtsenek, amely biztosítja Európa termékenységet, békéjét. Schuman és Adenauer mélyen hívó katolikusok voltak, mindketten imádkoztak a strasbourgi székesegyházban a Szeplőtelen Fogantatás-ábrázolás előtt, melyen Máriát tizenkét csillagból álló korona övezi. (lásd: kép)

1950-ben az Európa Tanács pályázatot hirdetett egy olyan zászló megtervezésére, amely a kontinens jelképe lehet. Arsène Heitz elképzelése lett a nyertes: tizenkét csillag kék háttérén. Heitz éppen akkoriban olvasta Labouré Szent Katalin, ill. a csodás érem történetét, melyen a Szeplőtelen Fogantatás ikonografikus ábrázolása látható. Így született meg benne végül a kék háttérben lévő tizenkét csillag képe.⁴

A tizenkettes szám a teljesség jele, mint a nap 12 órája – ez a szimbolika meggyőző

volt az Európai Gazdasági Közösség tagjai számára, így az Európa Tanács elfogadta ezt a zászlót. A tervek elbírálása során sok más kereszténységre utaló tervet elutasítottak – ezek legtöbbször a kereszt jelent meg mint az európai lélekhez közel álló jelkép.

A pályázat eredményét 1955. december 8-án hirdették ki, pont Szeplőtelen Fogantatás ünnepén.

forrás: magyarkurir.hu

Mária, a remény csillaga

Egy 8-9. századi himnusszal az Egyház több mint ezer éve a Tenger Csillagának szólítja az Úr anyját, Máriát: Ave maris stella.

Az emberi élet útján létet jelent. De milyen cél felé? Hogyan találjuk meg az élet útját? Az élet olyannak tűnik, mint egy utazás a történelem gyakran sötét és viharos tengerén, miközben a csillagokat fürkesszük, melyek utat mutatnak nekünk. Életünk igazi csillagai azok az emberek, akik helyesen tudtak élni. Ők a remény világító fényei. Kétségtelen: Jézus Krisztus maga a Világosság, a Nap, aki fölkel a történelem minden sötétsége fölé. De hogy Őt megtaláljuk, szükségünk van a közeli fényekre – olyan emberekre, akik az Ő fényéből világítanak, és elirányítanak utazásunk közben. És ki lehetne inkább a remény csillaga, mint Mária – ő, aki igenjével ajtót nyitott Isten számára a mi világunkba; ő, aki a Szövetség élő szekrénye lett, akiben Isten testet öltött, egy lett közülünk, és közöttünk sátorozott. [...]

Ezért kiáltunk hozzá: Szentséges Szűz Mária, te azon alázatos és nagy lelkek közé tartoztál Izraelben, akik – mint Simeon – „várták Izrael vigasztalását”, akik mint Anna, remélték „Jeruzsálem megváltását”. Te Izrael szent Írásainak lelkületét élted, melyek a reményről beszéltek – az ígéretről, amely Ábrahámnak és az ő utódának adatott. Így értjük azt a szent félelmet, mely elfogott, amikor Isten angyala belépett a kamrádba, és azt mondta, hogy neked kell megszülnöd azt, akiben Izrael remélt, akire a világ várt. Általad, a te igened által kellett évezredek reményének megvalósulnia, belépnie ebbe a világba és a világ történelmébe. Meghajoltál e feladat nagysága előtt, és igent mondtál: „Íme, az Úr szolgálóleánya, legyen nekem a te igéd szerint” (Lk 1,38). Amikor szent örömben Júdea hegyein át a nagynénédhez, Erzsébethez siettél, az eljövendő Egyház képe lettél, mely a világ reményét hordozza méhében a történelem hegyein járva.

Szentséges Szűz Mária, Isten anyja, mi Anyánk, taníts minket veled együtt hinni, remélni és szeretni. Mutasd meg nekünk az Ő országába vezető utat. Tengernek csillaga, fényeskedjél nekünk, és vezess minket az utunkon!

XVI. Benedek pápa: SPE SALVI enciklika – részlet

Te milyen ajándékkal készülsz az Úr Jézus születésnapjára?

Mindannyian szeretünk ajándékot kapni Jézustól, de mi mivel készülünk az Ő számára? Elvégre Ő a születésnapos...
Szent Fausztina nővér naplójából megtudhatjuk, hogy Jézus milyen ajándékoknak örülne tőlünk a legjobban...

Az istenszeretetet aranya

Ismerem a szívedet, tudom, hogy semmivel sem tud megelégedni, csak az én szeretetemmel. (Napló 1023) Mérhetetlen értékkel bír szememben az erény legkisebb tette az által a szeretet által, amellyel hozzám ragaszkodsz. Az ilyen lélekben, amely kizárólag szeretetemből él, úgy uralkodom, mint az égben. (1489) A legnagyobb tettek is jelentéktelenek az én szememben, ha önfejlően végzik őket, mivel gyakran nem egyeznek meg az én akaratommal, inkább büntetést érdemelnek, mint dicséretet. (639) Tökéletes és egészen eléggő áldozatot kívánok tőled – akaratom áldozatát. Ezzel az áldozattal nem hasonlítható össze semmilyen más. (923) Tudd meg, [leányom], ha akaratomat az enyém alá rendeled, nagy tetszésemet találok benned. Kedves nekem ez az áldozat, édességgel teljes, és ereje van... (904)

Ó, milyen értékes számomra a lelked! (1485) Szomjazom! (648) Oda akarom adni magamat a lelkeknek; lelkekre vágyódom. (206) Egyesülni akarok az emberi lelkekkel. Gyönyörűség számomra összekapcsolódni a lelkekkel. Tudj róla, hogy amikor az emberek szívébe betérek a Szentáldozásban, kezeim telve vannak kegyelemmel, amit a lelkeknek akarok adni. De ők nem figyelnek rám, egyedül hagynak engem, és mással foglalkoznak. Ó, annyira szomorú vagyok, hogy a lelkek nem ismerték fel a Szeretetet. Úgy viselkednek velem, mint valami élettelen dologgal. (1385)

Az imádság tömjéne

Szívetem mérhetetlenül sérti a világban élő lelkek hálátlansága és feledékenysége: akik mindenre találnak időt, csak arra nem, hogy hozzám jöjjenek, és kegyelmet kérjenek. (367)

A nap minden percében beszélni akarok veled, hogy kegyelmeimben részesítselek. [...] Érted jöttem a mennyből a földre. Érted engedtem, hogy felfeszítsenek a keresztre. Érted hagytam lándzsával megnyitni szentséges Szívetem. [...] Szerez nekem örömet azzal, hogy hozzám jössz, add nekem minden szükséged és nyomorúságod, s betöltelek kincseimmel. (1485) De gyermekem, ne csak általánosságban beszéljünk, hanem egyenként is mindarról, ami leginkább nyomja szívedet. Beszéljessünk meghittén, őszintén, mint két szerető szív. (1489)

Legtöbbet akkor közlök veled, amikor szíved mélyén beszélgetsz velem. Itt zavaratosan munkálkodhatok, itt megpihenhetek, mint egy zárt kertben. (581) Gyönyörűség nekem az emberek lelkén munkálkodni, irgalmammal eltölteni s megigazulttá tenni őket. (1784) Ha elgondolkozol arról, amit neked a lelked legmélyén mondok, ebből sokkal több hasznot nyersz, mint ha sok könyvet olvasnál. Ó, ha a lelkek hallgatnának arra, amit szívük mélyén mondok nekik, rövid időn belül a szentség magaslataira emelkednének. (584)

Ne félj semmitől, én mindig veled vagyok, ha úgy tűnik is, hogy nem vagyok jelen. (1109) Tudnod kell, hogy szemeim nagy figyelemmel kísérik szíved minden rezdülését.

[...] Annak nagyon örülök, [leányom], hogy elmondod nekem félelmeidet. Mindent ilyen nyíltan mondj el nekem, [leányom], és ilyen emberien! Ezzel örömet szerzel nekem. (797)

Imád rendkívül kedves nekem. (691) Miért nem mondasz el hát nekem mindent, ami téged érint – még a legkisebb részleteket is? Mondj el mindent, ezzel nagy örömet okozol nekem ... Igen, mindent tudok, de te ne mentegetőzz ezzel, hanem beszélj velem mindenről egy gyermek egyszerűségével, mert fülem és szívem hozzád hajlik, s a beszéded kedves nekem. (921) Szíved egyszerű beszéde kedvesebb nekem, mint a tiszteletemre költött fennkölt himnuszok. Tudd meg, [leányom], minél egyszerűbb a beszéded, annál jobban vonzol magadhoz. (797)

Simulj sebeimhez, s meríts az élet forrásából mindent, amire a szíved vágyik. Ígyál bőségesen az élet vizéből, s nem fáradsz el utadon. (1485) Meríts az élet forrásából! Ne csak magadnak, de gondold más lelkekre is, főleg azokra, akik nem hisznek jóságomban. (1488) Tudd, hogy ha valamely lélekkel jót teszel, úgy veszem, mintha nekem tetted volna. (1768)

Ne fáradj bele a bűnösökért mondott imába. Tudod, mennyire szívemen viselem lelküket. (975) Óhajtom, igen óhajtom a lelkek megmentését. Segíts nekem, [leányom], lelkeket menteni! (1032) Minden egyes lélek elvesztése gyászba borít engem. Mindig

megvigasztalsz, ha a bűnösökért imádkozol. Legkedvesebb dolog előttem az ima – a bűnösök megtéréséért mondott ima. Tudd meg, leányom, ezt az imát mindig meghallgatom. (1397)

Az önmegtágadás és bűnbánat mirhája

Csupa irgalom vagyok számodra, ezért kérek, ajándékozd nekem nyomorúságodat és erőtlenségedet, s ezzel megörvendezteted szívemet. (1775) Ha a lélek bűnei éjszotétek lennének is, de ha a bűnös irgalmasságomhoz folyamodik, ezzel a legnagyobb dicsőítést adja meg nekem, és keserves szenvedéseimet dicsőíti. (378) Irgalmam követi a bűnösöket, bárhol is járjanak, és szívem örül, ha visszatérnek hozzám. Elfelejttem a keserűséget, amellyel átitatták szívemet, és örülök visszatérésüknek. (1728)

Gyönyörűséget okoznak nekem azok, akik irgalmamra hivatkoznak. Ezeknek a lelkeknek több kegyelmet adok, mint amennyit kérnek. (1146) Valahányszor örömet akarsz nekem szerezni, hirdesd a világnak nagy és felfoghatatlan irgalmamat. Szenved a szívem amiatt, hogy még a választott lelkek sem értik meg, mily nagy az én irgalmam. Viselkedésük egyfajta bizalmatlanság. Ó, mily nagyon megsebzí ez szívemet! Emlékezzetek fájdalmas szenvedéseimre, és ha már nem hisztek szavaimnak, higgyetek legalább sebeimnek. (379) A fájdalmas sebeimről

való elmélkedés részedre nagy haszonnal jár, s nekem nagy örömet okoz. (369)

Jobban megsebeznek a kiválasztott lelkek apró gyarlóságai, mint a világban élő lelkek bűnei. (580) A világ nagy bűnei csak felületesen sértik meg, de a választottak bűnei mélyen átdöfik szívemet. (1702) A nekik adott kegyelmekért sok hálátlanságot kapok, ezzel táplálják állandóan szívemet ezek a választott lelkek. Szeretetük langyos. Szívem nem bírja ezt elviselni. (580)

Oktatni akarok a lelki küzdelemlről. Soha se bízz magadban, hagyatkozz mindig szent akaratomra. Elhagyatottságban, sötétségben s különféle kétely közt menekülj hozzám s lelki vezetődhöz, ő mindig feleletet fog adni néked nevemben. Ne alkudozz a kísértésekkel. Azonnal zárkózz szívembe, s az első adandó alkalommal tárd fel lelked gyóntatódnak. Utolsó helyre tedd az önszeretetet, hogy ne szennyezze be cselekedeteidet. Nagy türelemmel viseld el saját magadat. Ne hanyagold el a belső önmegtágadásokat. [...] Ne hagyd, hogy az érzelmek vezessenek, mert nincs mindig hatalmad felettük, minden érdem az akarattól függ. (1760)

Ha jelenlétemben készülsz fel, gyónni is előttem fogsz. Én csak beburkolódom a papalástjába. Sose fontolgasd, milyen a pap, aki engem takar. Úgy nyíl meg előtted, mint ha előtted tárulkoznál fel. Én majd megtöltöm világosságommal a lelkedet. (1725) Ne halogasd a szentgyónást, mert ez nem tetszik nekem. (1464) Légy mindenben engedelmes lelkiatyádnak. Az ő szava az én akaratom. Erősítsd meg lelked mélyén a tudatot, hogy én beszélek az ő szájával, és azt kívá-

nom, hogy előtte lelked állapotát ugyanazzal az egyszerűséggel és őszinteséggel tárd fel, mint előttem. Újra elismétlem ezt neked, gyermekem, tudd, hogy szava számodra az én akaratom. (979) Azt kívánom, hogy a helyettesemhez légy olyan őszinte és egyszerű, mint egy gyermek. (494)

Szent Fausztina nővér: *Napló* – részletek

Szép ajándék Jézusnak

Jézus a legjobban ránk vágyakozik, a lelkeinkre. Imáinkon keresztül "vigyünk" Neki minél több lelket ebben az adventben! Ehhez készítsünk egy kis ajándékdobozt, aminek a tetejére vágjunk egy lyukat. Papírcetlikre írjuk fel, hogy kiért/kiért imádkoztunk, majd dobjuk be a dobozkába. Szenteste pedig tegyük ajándékunkat a kis Jézus jászolához, ahogy egykor a napkeleti bölcsek.

**Az én aranyom
nem a hegyek bányáiból való;**

**az én tömjénem
nem Arábia illatfáin termett;**

**az én mirhám
nem testi sebeket enyhít.**

**De csakoda viszem,
ahova a Napkeleti Három.**

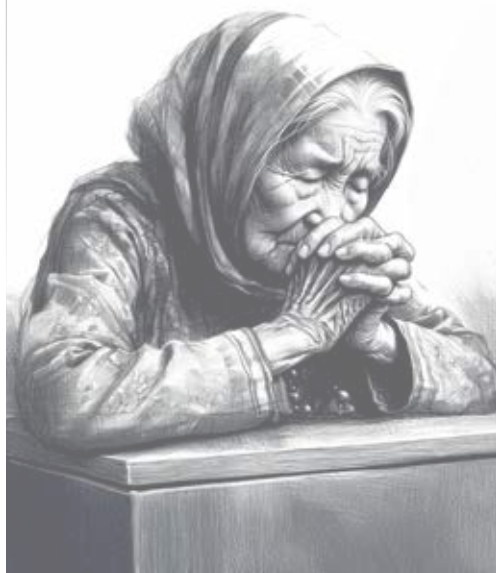
Gárdonyi Géza

Reményik Sándor
VALAKI ÉRTEM
IMÁDKOZOTT

Mikor a bűntől meggyötörten
A lelkem terheket hordozott,
Egyszer csak könnyebb lett a terhem,
Valaki értem imádkozott.

Valaki értem imádkozott.
Talán apám, anyám régen?
Talán más is, aki szeret,
Jó barátom vagy testvérem.

Én nem tudom, de áldom Istent,
Ki nékem megváltást hozott,
És azt, aki értem csak
Egyszer is imádkozott.

Mészáros Sándor
AJTÓT NYITOK

Ajtót nyitok, Uram,
Szüless meg bennem, ó,
Kicsiny zug a szívem,
De éppen neked való...
Nincs aranyos zára,
Se gyémántos ágya,
De van forró, tiszta,
Érted égő vágya.

Ajtót nyitok s várlak,
Készítem a helyet,
Imám balzsamával
Behintem azt neked...
Lelkem s vágyam selymét
szövegetem csendben,
Betakargatnálak,
Mint rég Betlehemben.

Ajtót nyitok, jöjj be,
Szüless meg hát bennem!
Szánd meg gyermekedet,
Mondd, még mit kell tennem!
Szüless meg és maradj
Örökké királyom,
Karácsonykor így lesz
Teljes boldogságom.

Lackfi János
Nindzsaharcos

Jaj, elegendem van már az elvárásokból,
az anyós elvárja a vasalt terítőt,
miért nincs nálunk?, ki viseli a nadrágot?,
a főnök a hétrét görnyedő tiszteletet,
a gyerek a vadiúj mobilt,
a tanárnő a tananyag bevasalását,
az igazgató a sulialapítvány támogatását,
a könyvelő a számszaki fegyelmet,
a rokonok a megfelelő kariajit,
a kedvesem a gyengéd figyelmességet,
de azért határozott is legyek, férfias,
meg intuitív, találjam ki, amit nem mond el,
mert nem lehet az ilyesmit
csak úgy elmondani,
kitalálni, azt bezzeg lehet,
ha valaki elég érzékeny.
Huh, de komolyan, mint egy akadálypálya,
mi vagyok én, nindzsaharcos?
És akkor jön még az Isten is,
beáll, és tép egy sorszámot,
hát nem bírom, komolyan!
Mondd, Istenem, a három kívánságodat,
nem vagyok ugyan aranyhal, vagy ha igen,
hát csak olyan köznap, lúdtalpas,
de igyekszem azért.
Olvassak több teológiát?
Ássam bele magam az írásokba?
Tanuljak meg héberül, görögül?
A gitározást is elkezdem,
szebb úgy a dicséret.

Vettem egy könyvet a hetvenhét
legmenőbb imamódszerről,
már ki is nyitottam egyszer,
most majd elolvasok napi egy fejezetet.
Megnézem az egyházi híreket,
sok tanítást fogok hallgatni,
kitágítom a tudatomat,
bele fog férni az egész világ.
Megyek, adakozom az özvegyeknek
és az árváknak,
felkarolom az alapítványokat,
tevékeny szeretettel pörgök,
mint a bűgőcsiga.
Hogy mondd?
Üljek le a fenekemre?
És mondjam ki, hogy IGEN?
És maradjak is úgy? Benne az IGENben?
És meddig? Addig, míg a szerelmes
benne akar maradni az ölelésben?
És hogy a szívemet tágítsam ki,
ne a tudatomat?
És hogy a többi jön sorban,
ne aggódjak, majd mindent elmondasz?

„A megjavulás legjobb útja-módja: bűnbánattal felidézni a múltat.”
(Dosztojevskij)

Mit kíván tőlünk a Gyermekek?

– legenda Szent Jeromos életéről

Jeromos, akit az Egyház egyik nagy tanítójaként tisztelünk, fiatalon a Szentföldre került, Jézus szülőhelyére, ahol remeteként élt, és a Szentírás latinra fordításával foglalkozott. Egyszer karácsony éjjelén elment Betlehembe, abba a barlangba, ahol a Megváltó született. Miközben ott elmélkedett Urunk születéséről, megjelent neki a kis Jézus, és azt kérdezte tőle, hogy mit hozott neki ajándékba. Jeromos szegény remete volt, ezért nagyon elkeseredett, hogy ugyan mit ad-

hatna ő az Atyaisten Szent Fiának?

— *Ó isteni Gyermekek, odaadom a szívemet!* — felelte végül. De az Úr Jézus nem elégedett meg vele. Többet akart.

— *Neked adom szívem minden érzését!*

De ez is kevés volt még a kis Jézusnak. Ekkor a szent nagyon elszomorodott, hiszen mindenét odaadta, amit csak tudott. De a kis Gyermekek nem nyugodott bele:

— *Adj nekem még valamit!* — kérte tovább a remetét.

Jeromos most már könnyes szemmel kérdezte, hogy mit adhatna ugyan ő a Mindenható Isten egyszülött Fiának. Erre a kis Jézus így felelt:

— *Azt akarom, hogy vétkeidet add nekem, azért, hogy megbocsáthassam azokat. Bánd meg minden bűnödöt, minden rosszat, amit elkövettél, és add nekem mind, hogy letörölhessem azokat lelkedről, hogy még szebben ragyoghasson! Úgy örülnék annak, ha tisztán, bűn nélkül láthatnálak téged!*

MEGFONTOLANDÓ KÉRDÉSEK?

○ Miért örül Jézus annak, ha elmondjuk és odaadjuk Neki a bűneinket?

○ Hiszed-e, hogy Jézus a legcsúnyább tettetted is megbocsátja, ha őszintén megbánva elmondod Neki? Milyen érzés számodra tudni ezt?

○ Szerinted mi szükséges ahhoz, hogy utánozni tudjuk Jézust a megbocsátásban?

○ Milyen egy jó barát? Te szeretnél Jézus barátja lenni?

Furcsa ajándékok

Egy kisfiú meglátogatta fagaragó nagypapáját, akit éppen munka közben talált: egy kis Betlehemben dolgozott. Már jó sok szereplőt kifaragott, ott sorakozott egymás mellett József, Mária, az istálló jószágai, és Jézus is elkészült már. A gyermek hirtelen a kis Betlehem alakjai közt érezte magát, valami belső erő hatására kicsire zsugorodott, és a figurákkal együtt elindult az istálló felé... Amint belépett, rátekintett a jászolban fekvő kis Jézusra, és legnagyobb meglepetésére a Gyermekek visszanézett rá... Ljedtség fogta el a kisfiút – Jézus szelíden rákérdezt:

— *Mi bajod? Miért sírsz?*

— *Mert látom, hogy a háromkirályok ajándékot hoztak neked, és én nem hoztam semmit...*

— *Pedig szívesen elfogadnék tőled valamit...* — szólt a jászolból a Gyermekek.

A kisfiú nagyon fellelkesedett:

— *Mindenem neked adom, amim csak van: a villanyvasutamat, az autóimat, az új biciklimet... mindenemet!*

— *Tulajdonképpen valami mást szeretnék tőled kérni* — mondta a kis Jézus. — *Pontosabban három dolgot.*

— *Szívesen* — vágta rá a fiú —, *de hát mit?*

— *Add nekem az utolsó házi feladatodat!*

A kisfiú elpirult és lehorgasztotta fejét. Olyan közel bűjt a kis Jézushoz, hogy senki meg ne hallhassa, amit mond, és ezt suttogta:

— *Sajnos, gyengén sikerült, rossz jegyet kaptam rá...*

— *Éppen ezért kell nekem* — mondta a kis Jézus. — *Mindig hozzám hozd el, ami rosszul sikerült! És aztán* — folytatta — *azt szeretném, ha nekem adnád a kakaós csészédet!*

— *Sajnos épp ma törtem össze* — sópánkodott a kisfiú.

— *Éppen ezért akarom, hogy nekem add* — szólt a jászolban fekvő Gyermekek. — *Hozz el mindent, ami az életedben összetört, én majd összeforrasztom, éppé teszem! Harmadjára pedig: hozd el nekem azt a mondatodat, amelyet válaszként adtál édesanyádnak, amikor megkérdezte, hogyan tört össze a kakaós bögre...*

Ekkor a kisfiú keserves sírásra fakadt, és zokogva mondta:

— *Édesanyámnak azt válaszoltam: elejtettem a bögrét. De ez hazugság... Igazából az történt, hogy mérgemben földhöz vágtam. Jaj, hogy szégyellem magam!*

— *Látod* — szólt a kis Jézus —, *éppen ezért akarom a válaszodat is. Hogy megbocsássak neked! Ezért kérem mindenedet: hazugságaidat, durcáságaidat, hibáidat, azt, amit összetörtél, és mindenedet, ami rossz az életedben, mert meg akarom bocsátani botlásaidat, és szeretném, ha éreznéd és tudnád, hogy van valaki, akinek mindent el tudsz mondani...*

És a kis Jézus a kisfiúra nevetett, az pedig csak nézett, hallgatott, és nagyon boldognak érezte magát.

forrás: epa.oszk.hu

ADVENTI KALENDÁRIUM a KisJézusnak

– minden nap nyisd ki a megfelelő dobozkat, és lepd meg Jézust egy számára kedves ajándékkal!

Az Úristen így szólt a kígyóhoz: „Mivel ezt tetted, átkozott leszel minden állat és a mező minden vadja között. Hasadon csúszol, és a föld porát eszed életed minden napján. Ellenkezést vetek közéd és az asszony közé, a te ivadékod és az ő ivadéka közé. Ő széttiporja fejedet, te meg a sarkát veszed célba...”

Ter 3,14-15

„Ekkor harsány hangot hallottam az égben: Eljött Istenünk üdvössége, ereje és országa, és az Ő Fölkentjének uralma, mert letaszították testvéreink vádlóját, aki éjjel-nappal vádolta őket Istenünk színe előtt.” (Jel 12,10)

„A Lélek világosan állítja, hogy a végső időkben némelyek elpártolnak a hittől, megtévesztő szellemek re és ördögi tanításra hallgatnak.” (1Tim 4,1)

„Semmiképpen meg ne tévesszen valaki titeket, hiszen előbb be kell következnie az elpártolásnak, és meg kell mutatkoznia a bűn emberének, a kárhozat fiának, az ellenségnek, aki mindenek fölé emelkedik, amit Istennek és szentnek neveznek...” (2Tessz 2,3-4)

Mária üdvörtörténeti hivatása

Dr. Antalóczi Lajos – pápai prelátus¹

„Ellenségeskedést vetek közéd és az asszony közé, a te ivadékod és az ő ivadéka közé. Ő széttiporja fejedet, te meg a sarkát veszed célba” (Ter 3,15). Ezek az ószövetségi szavak (protoevangélium) szünet nélküli, történelemre szóló harcot hirdetnek az ember és a sátán között. Az Isten kifejezett szándéka: az ember mindig tekintse ellenségének a kísértőt, és harcoljon ellene. Aki ezt nem teszi, az

elpusztul, mert a sátán áldozata lesz. Az előbb idézett ószövetségi szakasz megjövendöli a sátán végső bukását. A Szentírásból világosan megtudjuk, hogy az élethalálharc végső győztese: Jézus Krisztus. Ő az, aki kereszthalála által, az önfeláldozó szeretet révén a sátán hatalmát és erejét véglegesen megtörte. Bár Jézus megdicsőülése a sátán bukását okozta, a sátán még a világban maradt, s amíg be nem következik a gonoszság uralmának végső megsemmisítése, amíg Jézus végleg el nem söpri „szája leheletével”, és meg nem semmisíti „jövetelének tündöklésével” (2Tessz 2,8), ez az Istennel szemben álló hatalom minden erejével Isten egyetemes üdvözítő terve ellen dolgozik. Vádolja az embereket az Atyánál (vö. Jel 12,10) és igen találékony módon a lelkek vesztére tör. [...]

Azok a Mária-ábrázolások, amelyeken a Szent Szűz széttiporja lábával a földgömböt átölelő kígyó fejét, egyértelműen az ősevangélium ígéretére utalnak. A keresztény ember számára világos: Mária személye mint isteni ajándék jelenik meg a történelemben, akinek tevékenysége teljesen és közvetlenül Jézus Krisztus üdvözítő szerepéhez kapcsolódik. Az ókígyó elleni harc győztese Jézus Krisztus, de Máriáé a láb, mely széttiporja a sátán fejét.

Az üdvörtörténet két legfontosabb szerepét játszó asszonya között a párhuzam szembeötlő. Éva a sátán szavára hallgatott, Mária az Istennek mondott igent. Éva nem hitt az Isten-

nek, s ezzel halált hozott önmagára és utódaira, Mária pedig hite miatt a Boldogasszony. Éva az összes élők anyja, Mária is – mivel Fia mindenkiért meghalt – valamennyiünk édesanyja. Éva társa Ádámnak, Mária társa Szent Fiának. Éva a halált hozta gyermekeire, Mária az életet akarja visszaadni gyermekeinek. Éva a kígyónak szolgáltatta ki önmagát és gyermekeit, Mária széttiporja a sátán fejét. Ez pedig Isten akaratából és erejéből történik. [...]

Jézus a kereszt alatt nekünk ajándékozta Máriát, hogy legyen valamennyiünk édesanyja. Mária a világ végéig gyakorolja anyai hivatását (szolgálja az életet) mind az Egyház, mind pedig Fiának testvérei esetében. Ennek az anyai hivatásnak gyakorlása pe-

dig harc. Harc, mégpedig kemény harc a bűn szerzőjével szemben az emberek örök életéért. Égi anyánk számára az az egyedül fontos, hogy gyermekeinek élete

„Mária azért jön, hogy Isten akaratából és erejéből leleplezze a bűn szerzőjét és segítségünkre legyen örök életünkért vívott küzdelmünkben.”

az örök boldogságban teljessé váljék. A történelmi méretű küzdelem külön-külön folyik valamennyi lélekért, s ebből a harcból min-

denkinek részt kell vállalnia. Az ember rövid életének tétje kimondhatatlan: bizalommal megvívni a „jó harcot” (1Tim 1,18), s így elérni önmaga és embertársainak örök boldogságát. Az ember ugyanis kezében hordozza örök sorsát, és tetteivel befolyásolhatja az üdvözültek és az elkárhozottak számát. Mária azért jön, hogy Isten akaratából és erejéből leleplezze a bűn szerzőjét és segítségünkre legyen örök életünkért vívott küzdelmünkben.

Megrendítő ez az isteni elgondolás. Elég csupán felidézni: mi mindenre képes egy anya, ha gyermekét veszélyben látja. A Szent Szűz is édesanyai szívvel harcol valamennyiünkért a sátán ellen, édesanya módjára örködik felettünk, és jár közben értünk Isten trónusa előtt. Az anyai szív érzése, és nem a jog, vagy egy angyal eszközei indítják erre. A boldogságos Szűz üdvörtörténeti hivatásának értelmét az emberek örök boldogságáért folytatott küzdelem adja. A Szentírás egyes helyei arra utalnak, hogy a sátán az utolsó időkben igyekszik minden erejét bevetni az Isten ellen (1Tim 4,1; 2Tessz 2,3-4), és teljes hatalmával fog a lelkekben pusztítani.

Rubens: Szeplőtelen Fogantatás (1628) olaj, Prado Múzeum

¹ a pápa által egyházmegyes papoknak kitüntetésként adományozott cím

A xx. században a sátáni erők minden tekintetben példátlan rombolást végeztek. Az idők jeleiből úgy tűnik, az Üdvözítő nem hagy magunkra ebben a veszélyben sem. Elküldi anyját, hogy a bűn eme pusztításával szemben rendkívüli módon és rendkívüli eszközökkel is segítségünkre legyen, és győzelmes harcra, nagy megtisztulásra készítse elő a világot. [...]

A Szent Szűz evangéliációs tevékenységének fontos célja és következménye az Egyház lelki újjászületése. A feladat világméretű és történelmi léptékű. Az Egyház Anyjának bolygónkat átfogó munkája napról napra erősödik, és egyre világosabban kirajzolódnak a

kontúrok is. A Szűzanya arra biztat: minden ember, minden család és közösség, aki hallja az ő szavát, és válaszolni kíván felhívásaira, ajánlja fel önmagát Szeplőtelen Szívének. Ez az önfelajánlás a Szent Szűz ígérete szerint sok védelemmel és kegyelemmel jár. [...]

Nagy jel tűnt fel...

Az utóbbi évszázadok során az elhatalmasodó bűnnel párhuzamosan egyre többet hallunk Mária-jelenésekről, és vonatkozó irodalma is szemlátomást gyarapszik. „Az égen nagy jel tűnt fel: egy asszony, öltözete a nap, lába alatt a hold, fején tizenkét csillagból korona” (Jel 12,1). Egy beszédes statisztika szerint (Robert Ernst: *Lexikon der Marienerschei-*

nungen, Altötting, 1989.) a világon eddig² közel 770 Mária-jelenést regisztráltak. [...] A Mária-jelenések gyakorisága a századok során növekvő tendenciát mutat, s ez a növekedés az utóbbi évszázadban radikális. [...]

A Mária-jelenések elsősorban jelek, mégpedig a mai idők jelei (J. Ratzinger), amelyek az elhatalmasodó bűnre, s azok következményeire figyelmeztetnek és a kiút megjelölésével segíteni akarnak rajtunk. [...] Az üzenetek soha nem adnak új kinyilatkoztatást, nem korrigálják és nem egészítik ki a Szentírást, nem adnak úgynevezett felsőbb utasítást az Egyház vezetésének, legfeljebb kérnek ezt vagy azt. Nem új hitet, nem új erkölcsöt

hirdetnek, de kivizsgálásuk mégis kötelező: „Vizsgáljatok felül mindent, a jót tartsátok meg” (1Tessz 5,21). Az üzenetek nem képeznek hitkötelezettséget, nem tartoznak a „depositum fideihez”, a hitletételmenyhez, nem Mária-tiszteletet hirdetnek és nem azt népszerűsítene, hanem szembesítenek a valósággal: lelkiállapotunkkal, a veszélyekkel, s az elhatalmasodó bűn végkimenetelével. [...]

A Szent Szűz La Salette-ben³ elmondja, hogy a sötétség fejedelme azon lesz, hogy a hitet kiirtsa az emberek lelkéből. („Akkor egy másik jel tűnt fel az égen: egy tűzvörös sárkány...” Jel 12,3) Bár az elhatalmaso-

² Antalóczi Lajos atya ezt 2000-ben írta

³ kis francia falu, ahol 1846-ban megjelent a Szűzanya

dó bűn kilátásai félelmetesek – ezt maga a Szentírás sem rejtí véka alá – nem rémisztetni, nem elbizonytalanítani, hanem segíteni akar. Amikor Mária büntetésről szól, mindig feltételesen fogalmaz, az elhatalmasodó bűn veszélyeire figyelmeztet, de ezt drámaian teszi, sőt nemegyszer könnyeivel argumentál. Aggódo szeretettel figyelmeztet bennünket a bűn veszélyeire, kiutat jelöl meg számunkra; bűnbánatot, megtérést sürget. Sürgeti a sáttán igájában szenvedő embert a megtérésre, hogy elkerüljük a bűn evilági és természetfölötti következményeit. Különösen feltűnő, hogy Fatimában a Szűzanya, Szent Fausztina Kowalska esetében pedig maga az Isten úgy látta helyesnek, hogy nem a mennyországot, hanem a kárhozatot mutatta meg a látnokoknak. Ennek is üzenet-jellege van. [...]

A Szent Szűz nehéz helyzetünkben kiutat és eszközöket is javall. 1830-ban kapjuk Párizsban Labouré Szent Katalin által a Csodás Érmét⁴. Lourdes-ban háromszor felszólít a bűnbánatra. Fatimában a rózsafüzér napi imádságát ajánlja, és az engesztelésben jelöli meg a célravezető eszközt, s ehhez segítőköt keres. Szavai és könnyei sürgetnek. [...]

Mária szavaiból egy világméretű "mozgósítás", az Egyház egészére kiterjedő "toborzás"

⁴ A Szeplőtelen Fogantatást ábrázoló kegyérem. 1830-ban a Szűzanya megjelent Labouré Szt. Katalinnak, s megbízást adott neki: „készíttesetek érmet az itt megadott minta szerint. Akik azt viselik, nagy kegyelmet kapnak...” A Szent Szűz jobb kezétől kezdődően arany felírás volt látható: „Ó, bűn nélkül fogantatott Szűz Mária, könyörögi érettünk, kik hozzád menekülünk!” Figyelemre méltó, hogy a Csodás Érem felirata már 1830-ban „bűn nélkül fogantatottnak” nevezi a Szent Szűzet, pedig a szeplőtelen fogantatás dogmáját csak 24 évvel később, 1854-ben hirdette ki IX. Piusz pápa.

szándéka olvasható ki. Mindenkit megszólít, mindenkit hív. (A párizsi, a La Salette-i, a lourdes-i és fatimai üzenetekből ez egyértelműen kitűnik.) A Szent Szűznek nincsenek kitüntett címzettjei. Mindenki címzett; s akikhez eljutnak az üzenetek, személyes meghívásnak vehetik a Boldogasszony szavait. [...]

A Mária-korszak

A Mária-jelenések történetében az utolsó csaknem két évszázad különösen jelentős. Véleményünk szerint 1830 – a Csodás Érem átadásának éve – nyitánya az üdvörtörténet egy rendkívül fontos korszakának, amit valóban joggal nevezhetünk Mária-korszaknak. [...]

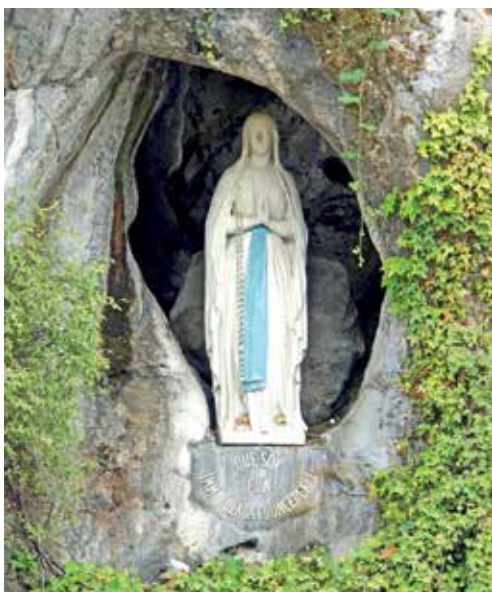
„Nagy jel” – így írja le Szent János apostol az isteni látomást, amely megjelent az égből: „egy asszony; öltözete a Nap, lába alatt a Hold, fején tizenkét csillagból korona.” (Jel 12,1). Mindenki tudja, hogy ez az asszony Szűz Máriát jelképezi – aki szeplőtelen maradv szülte meg a mi Urunkat. Az apostol így folytatja: „Áldott állapotban volt, gyötrelmében és szülési fájdalmában kiáltozott.” (Jel 12,2). János tehát látta a legszentebb Istenanyát már az örök boldogságban, mégis egy titokzatos szüléssel vajúdva. Mi ez a szülés? Bizonyosan mi vagyunk azok, akik még száműzetésben vagyunk, és arra várunk, hogy Isten tökéletes szeretetére és az örök boldogságra megszülessünk. A szülési fájdalmak pedig azt a szeretetet és vágyat mutatják, amellyel a Szűz a mennyből figyel minket, és fáradhatatlan imádságával igyekszik elérni a választottak számának beteljesedését.

Szent X. Piusz pápa

A folytatás La Salette. 1846-ban ebben a kis francia falucskában a Szent Szűz két nagyon súlyos, és a hit elvesztése szempontjából rendkívül veszélyes bűn, a káromkodás és a szentmise elmulasztása ellen emeli fel a szavát. Ezt követően részletesen megjövendőli a Mária-korszak főbb eseményeit, különös tekintettel azokra a veszélyekre, amelyek a történelmi változások révén egyre súlyosabb kárt fognak okozni a lelkeknek. [...] Minden okunk megvan az üzenet komoly átgondolására és a következtetések levonására, hiszen éppen ez az értelme annak, hogy a Szent Szűz rendelkezésünkre bocsátotta a vonatkozó jövendöléseket. [...]

A következő állomás: **Lourdes**, 1858. A lourdes-i eseményekben nem csupán egy Mária-kegyhely létrejöttét, nem csupán a bűnbánatra, az imára, a rózsafüzér imádságra való buzdítást kell látnunk. Még csak nem is egy zarándokhelyet, ahol betegek gyógyulhatnak meg. Sokkal fontosabb itt is a lélektani, pedagógiai szándék kifejeződése. A Szent Szűz hívja övéit (egyelőre csak zarándoklatra). A zarándokok pedig magukkal viszik az ember-szerető Boldogasszony áldásos tevékenységének hírét. Nagyban segíti ezt a fejlődő közlekedés, a tömegkommunikáció, a

„Mária szavaiból egy világméretű „mozgósítás”, az Egyház egészére kiterjedő „toborzás” szándéka olvasható ki. [...] A Szent Szűznek nincsenek kitüntetett „címzettjei”. Mindenki címzett; s ahhoz eljutnak az üzenetek, személyes meghívásnak vehetik a Boldogasszony szavait.”

Szűz Mária szobra a lourdes-i sziklabarlangban

másrészt pedig igen előnyösen befolyásolja a népi vallásosságot. Az emberek számára világszerte természetessé válik, hogy minden lelki-testi bajukban égi anyánk hatalmas segítőnk és közbenjárónk, a bűnbánatra és az imádságra való felhívás pedig előrevetíti az engesztelés gondolatát. [...]

1917-ben – fél évvel az októberi bolsevik hatalomátvétel előtt – a Szent Szűz **Fatimában** hívja fel a világ figyelmét a Mária-korszak legsúlyosabb, a legtöbb lelki kárt okozó évtizedeire. Figyelmeztet az újabb súlyos szenvedésekre, a tömeges méretű lélekrombolásra, a hatalmilag megszerveződő és a politikai eszközökkel terjesztett ateizmus veszélyére,

egyszóval a bűn további hatalmasodásának újabb fejezeteire. Egyben megígéri: „a végén Szeplőtelen Szívem fog győzedelmeskedni.” A „győzelem” szó nem költői fordulat, nem egy korszak lezárását, hanem egy harc – nyilván a sátán elleni harc („elenségeskedés”) – eredményes befejezését, a sátán végső megszégyenülését jelenti. A fatimai események sorozata sok egyéb kérdésben is fontos határköt jelent a Mária-korszakban. Itt a teljesség kedvéért egyetlen, de meghatározóan fontos kijelentést idézünk Mária szavaiból: „Imádkozzatok sokat, nagyon sokat, és hozzatok áldozatot a bűnösökért, mert sok lélek a pokolba kerül, mivel nincs, aki áldozatot hozzon és imádkozzon értük.” A Mária-jelenések során Fatimában fogalmazódik meg világosan és egyértelműen a Szent

„A végén Szeplőtelen Szívem fog győzedelmeskedni.”

Szűz akarata: legyünk segítségére. A lelkek megmentésében vegyenek részt, és fogjanak össze a szavára figyelő emberek. [...]

Az utóbbi évtizedekben a világot teljesen behálózza egy új üzenet, az **Isteni Irgalmasság üzenete**, Szent Fausztina Kowalska nővér Naplójának nyomán. A jelek szerint az Isteni Irgalmasság üzenete mintegy teljessé teszi (talán le is zárja) a Mária-korszakot, tartalmilag pedig összefügg velük. A Napló által olyan ajándékot kaptunk személyesen Jézustól, amely az elhatalmasodó bűnnel szemben az utolsó, a világ teljes megújítását célzó lehetőség. [...] Az Isteni Irgalmasság üzenete utolsó esély (Napló 998)⁵, a végső

⁵ „Egy utolsó esélyt adok az emberiségnek – és ez az irgalmamhoz való menekülés.” – Napló 998

A Szeplőtelen Szűz olyan lelkeket keres, akik tökéletesen neki szentelik magukat, és hatalmas erővé válhatnak a kezében a sátán legyőzéséhez, és erős eszközök lesznek számára Isten Királyságának terjesztésében.

Szent Maximilian Kolbe

idők jele (Napló 848)⁶, biztos lehetőség, de utolsó mentőöv (Napló 687)⁷, ami a világnak adatik. „Sok lélek fog általa visszafordulni a pokol kapujától” (Napló 639). Az Isteni Irgalmasság üzenete „új fény lesz az Egyház számára” (Napló 378) a szerződő és elhatalmasodó bűnnel szemben. [...]

Az új, egyháziilag véglegesen le nem zárt jelenések⁸ üzenete is világos: az ég királynője az őskígyó elleni küzdelméhez sereget gyűjt. Személyesen hívja, összegyűjti, felkészíti, megerősíti és apostoli munkára küldi követőit. Ehhez nyújtja a Mária-korszak ígéretes eszközét és ajándékát, a Szeretetlángot.

⁶ „Ismerje meg az egész emberiség kifürkészhetetlen irgalmamat. Ez a végső idők jele, utána eljön az igazság napja. Amíg még van idő, meneküljenek irgalmam forrásához, használják fel az értük kifolyt vért és vizet!” – Napló 848

⁷ „Szüntelenül imádkozd azt a rózsafüzért, amit megtanítottam neked. [szerk.: az irgalmasság rózsafüzéréről van szó] Bárki, aki imádkozni fogja, halála óráján tapasztalni fogja nagy irgalmamat. A papok úgy fogják a bűnösöknek nyújtani, mint az utolsó mentőövet.” – Napló 687

⁸ pl.: Rosa Maria Mystica, Garabandál, Mária Papi Mozgalma, Medjugorje...stb.

A Szeretetláng

Modern világunkban az üdvözülni akaró ember hitét az erőtlenség súlyosan veszélyezteti. A hívő emberek mind keleten, mind nyugaton egyre jobban nélkülözik a keresztény környezetet.

Az egyébként jó szándékú, Istennel és Egyházzal még kapcsolatot tartó emberek sok esetben elveszik a környező világ mentalitását, erejük megfogyatkozik, s nem képesek a deszakralizá-

„... az elvilágiasodás és az istenfogalom eltorzulása soha nem látott méreteket öltött. Az emberek tömegesen elvesztették képességüket az Isten Országáért hozott erőfeszítésre, pedig erőfeszítés nélkül senki nem üdvözülhet.”

lódott környezetben apostolként, dinamikus tanúságot tenni az Evangéliumról. A szekularizáció, az elvilágiasodás már több mint száz éve, manapság pedig az erkölcsi liberalizmus hatalmas pusztítást végez a lelkekben. Az elmúlt negyven esztendő során – jóllehet különböző okok miatt – az egész világon (s valljuk meg: nemegyszer az egyházi berkekben is) az elvilágiasodás és az istenfogalom eltorzulása soha nem látott méreteket öltött. Az emberek tömegesen elvesztették képességüket az Isten Országáért hozott erőfeszítésre, pedig erőfeszítés nélkül senki nem üdvözülhet (Lk 16,16). Az Egyház Anyja erre a gyengeségre, erre az erőtlen keresztényi életre kínál megoldást a Szeretetláng ajándékával. [...]

A 238. oldalas Szeretetláng lelkinapló nyomtatott változata, hasonlóan a kéziratos eredetihez, időrendben közli azokat

a párbeszédet, amelyeket Erzsébet asszony, a "látnok" folytatott az égiekkel. Évekre szóló személyes ismeret után elmondhatom: Erzsébet asszony egyszerű, de szívós, sokat szenvedett, kitartó egyéniség

volt, akit az élet terhe, a keresztek nem törtek meg, hanem acélossá formáltak. Erős asszony volt, akinek az életében természetes volt az erények gyakorlása, a rendívil kemény böjt, a sok imádság és a po-

rig való megalázódás. Idealizált lenne azonban az Erzsébet asszonyról alkotott kép, ha letagadnánk természetéből fakadó emberi gyengéit. Mindezek ellenére viszont határozottan ki kell jelenteni: Erzsébet asszony ezt a lelkinaplót természetfölötti közreműködés nélkül nem tudta volna megírni. Nem lett volna rá képes. A Szeretetláng Napló esetében a jó szándékú emberi mesterkedés teljesen kizárt. [...]

Jaj a magyar katolicizmusnak, ha csak tétlenül akarja nézni a harcot az igazság és a gonosz között. Oda kell állnia a Világ Királynőjének seregébe, hogy kivívja a krisztusi igazság győzelmét.

Shvoy Lajos – székesfehérvári püspök
Máriamakkon mondott beszéd – részlet

A Szeretetláng látnoka csak átvitt értelemben nevezhető látnoknak. Erzsébet – az ő szavaival élve – a szemeivel semmit nem látott, és füleivel semmit nem hallott. (Bos-sis Gabriella esetében is ugyanez a helyzet.) Ennek ellenére a látnok mégis világosan tudja, ki az, aki hozzá beszél. Sőt azt is "látja", hogy a Szent Szűz vagy az Úr Jézus tekintete szomorú vagy derűs, esetleg mosolygós. A misztikus irodalom ezt a jelenséget értelmi látomásnak nevezi.

Erzsébet asszonynak a Szeretetláng révén nagyon sok megaláztatásban volt része. Ugyanakkor hetente több napon kenyéren és vízen böjtölt húsz éven át. Életét különösen megnehezítette, hogy a Szeretetláng révén látványos esemény nem történt. Nem volt gyógyulás, nem volt napcsoda, forrás vagy könnyezés stb. Csupán gyümölcsökről beszélhetünk, amiről a belső csoda megtapasztalói tanúskodnak. A csodák a lelkek mélyén mentek végbe. Jóllehet, ez a legnagyobb csoda, hiszen valamennyi jelenés minden eseménye éppen ezt a célt szolgálja, jelen esetben ennek nem voltak külső jelei, csak gyümölcsei. A lélek átfarmálódása pedig nem minden esetben látványos. Egyetlen regisztrálható, de mégis a legmeggyőzőbb fejlemény a Szeretetláng fogadtatása volt az egész világon. Kínától Amerikáig, Ausztráliától a skandináv államokig rengeteg nyelven és rengeteg országban közkézen forgott. Még japánul is kiadták. [...]

A Szeretetláng egy új eszköz égi anyánk részéről: „*En új eszközt: fénycsóvát adok a kezetekbe, ez Szívem Szeretetlángja... melynek fénye a sátánt megvakítja...*”

(1962. ápr. 13.) A Szeretetlángnak szívről szívre kell járnia, hogy az egész világon felragyogjon. „*En a hajnal szép sugara, megvakítom a sátánt!*” – mondja önmagáról a Szent Szűz 1963. május 19-én. A sátán megvakítása kifejezés gyakran előfordul a Szeretetláng Naplóban. Sőt mi több, a Szent Szűznek ez a célja. A megvakítás igen találó kifejezés, bár a megfogalmazást többen kifogásolják. Egyszerűen a sátán tehetetlenné tételéről van szó.¹⁰ [...]

„*En Fénycsóvát adok kezédbbe, ez Szívem Szeretetlángja... Leányom, vedd e Lángot, melyet neked nyújtok először... Gyűjtsd meg vele a tiédet, és add tovább!... E kegye-*

¹⁰ Megjegyezzük, hogy a garabandali templomban áll egy majdnem embermagasságú, 300 éves gyönyörű Szent Mihály-szobor. Az angyali seregek vezére az ábrázolás szerint lándzsáját az éppen legyőzött sátán szemébe döfi. (lásd a képen)

lemmel teljes Lánggal, melyet Szívemből adtam nektek, szívről szívre járva gyűjtsátok meg mindenkiét az egész országban. Ez lesz a csoda, mely tüzet fog, s amelynek fénye a sátánt megvakítja.” (1962. ápr. 13.) [...]

A Szeretetláng kegyelmi adomány. Mégpedig erő, amely átjárja a szívet és az akaratot. Erő, amely helyreállítja bennünk az értékrendet; erő, amely átformál, szeretni tanít, készségessé tesz bennünket Jézussal együtt és Jézussal teljesen azonosulva hatékonyan és kitartóan részt vállalni a lélekmentő munkában. A szeretetláng segít

„Akarjatok részt venni az én megváltó munkámban! Ez legyen életetek legfőbb célja, legfőbb értéke, melyet elem hozhattok. Ragadjatok meg minden alkalmat és módot a lelkek megmentésére! Ezért fáradozzatok!”

megérteni a Szent Szűz szándékát. Segít tárgyilagosan felismerni valós helyzetünket. Másként fogalmazva: a Szeretetláng az a kegyelmi adomány, eszköz, amely hozzásegít bennünket a Boldogasszony tevékenységének értelmezéséhez, és erőt ad kérésének, az engesztelésnek következetes megvalósításához, és az apostolkodáshoz. Ennek pedig kizárólagos célja, hogy egyetlen lélek se kárhozzék el. A Szeretetláng a bennünk és általunk szabadon működő Jézus Krisztus.

„Mondom neked, leánykám, ilyen hatalmas kegyelmi erőt még nem bocsátottam rendelkezétekre, mint most: Szívem szeretetének lángját. Mióta az Ige testté lett, ily nagy megmozdulás még nem történt részemről, mely így tört volna felétek, mint Szívem szeretetének lángja. Ilyen még nem volt, mely a sátánt így megvakítaná...” (1962. aug. 1.) „Ezt az erőt mindenki érezni

fogja, akihez csak eljut. Mert nemcsak a nekem ajánlott országokban, hanem az egész földkerekségen ki fog gyúlni, és az egész világon el fog terjedni. Még a legmegközelíthetlenebb helyeken is, mert a sátán előtt nincs megközelíthetlenség...” (1962. aug. 1.) Ezt az erőt, ezt az ajándékot azonban csak az nyerheti el, aki kinyújtja érte a kezét.

A Szent Szűz célkitűzése világos: „azt akarom, hogy egyetlen lélek se kárhozzék el. Akarjátok ti is velem együtt! Azért adom kezetekbe a fénycsóvát, mely Szívem Szeretetlángja.” (1964. jan. 13.) „Szeretetlángom el nem képzelhető fényességgel és jóteknő melegséggel fogja elárasztani a földkerekséget. Leánykám, ehhez kell nekem az áldozat..., hogy a pokoli gyűlöletből égő elmék és szívek szeretetlángom szelíd fényét átvegyék.” (1964. dec. 6.)

Ebben a gondolatban a tennivaló is kifejezésre jut: bűnbánat, áldozat és az imádság.

Mária úgy kívánja, hogy állandóan segítségül hívjuk őt, hogy mindig nála keressünk menedéket, de nem azért, hogy ezzel az ő dicsősége gyarapodjék, hanem azért, hogy a mi bizalmunk és áhítatunk növekedjék, s így több segítséget és vigasztalást adhasson nekünk.

Liguori Szent Alfonz

A heti engesztelő szentóra megtartása közösségben, a családi közös ima szorgalmazása, a böjt ajánlása képezik azt az esz-köztárat, amit a Szent Szűz ajánl azoknak, akik figyelnek rá.

„Az induláshoz csodálatos erővel árasztalak el benneteket tömegesen és egyenként is... Az egyesült munkából egyetlen lélek se maradjon ki. Szeretetlángom szelíd fénye gyulladni és gyújtani fog az egész földkerekségen, és a sátán megaláztat és tehetetlenül hatalmát veszíti. Csak ezt a vajúdást ne akarjátok meghosszabbítani.” (1963. nov. 27)

Az önmaga és embertársai üdvösségéért felelős ember tennivalóit világosabban már nem lehet megfogalmazni, mint ahogyan Jézus nyilatkozott Erzsébetnek 1964. jan. 15-én: „Akarjatok részt venni az én megváltó munkámban! Ez legyen életetek legfőbb célja, legfőbb értéke, melyet elem hozhattok. Ragadjatok meg minden alkalmat és módot a lelkek megmentésére! Ezért fáradozzatok!” Ez a gondolat csendül ki a magánkinyilatkoztatások valamennyi üzenetéből és minden cselekedetéből. A Szeretetlángnak is ez a "mozgósítás" a célja. Ezért figyelmezteti Jézus Erzsébetet 1963. aug. 4-én: „add át szavaimat az illetékeseknek, és kérd őket az én nevemben, hogy cselekedjenek, és ne hátráltassák ezt a világra szóló kegyelmi kiáradást, melyet Anyám Szeretetlángja által akar a Földre bocsátani!” A világ helyzetére utalva az Egyház Anyja Fatimában megjövendölte, hogy a végén az ő Szeplőtelen Szíve fog győzedelmeskedni. Ehhez a győzelemhez közreműködésünket kéri, s így részünk lehet ebben a győzelemben. A végkifejletet az Úr Jézus a Szeretetláng lelkinaplóban így fogalmazza meg: „És anyám mosolya beragyogja a földet” (1971. júli. 26.). [...]

Világosan meg kell érteni: szó sincs új ájtatosságról. A Szeretetláng az Evangéliumhoz való visszatérést szorgalmazza.¹¹

Antalóczi Lajos: *Jelenések, üzenetek és a jövő* – részlet

¹¹ Erzsébet asszonyt gyóntatója, Kosztolányi István, a Budapesti Hittudományi Akadémia professzora kísérte Rómába, hogy átadják VI. Pál pápának a Szent Szűz ajándékát, a Szeretetlángot. Indulás előtt Erzsébetnek az Úr Jézus kérésére negyven napig (!) kellett kenyéren és vízen böjtölnie. Erzsébet asszonyt és kíséretét fogadta VI. Pál pápa és negyven bíboros, köztük az éppen Rómában tartózkodó Lékai László is. Erzsébet küldetésének szó szerint eleget tett.

← A Szeretetláng üzenete az evangélium fényében

„Dicsőítelek, Atyám, ég és föld Ura, hogy az okosak és a bölcsek elől elrejtetted ezeket és a kicsinyeknek kinyilatkoztattad. Igen, Atyám, így tetszett neked.” (Mt 11,25-26)

„Amikor az asztalhoz ültek, kezébe vette a kenyeret, megáldotta, megtörte s odanyújtotta nekik. Ekkor megnyílt a szemük s felismerték. De eltűnt a szemük elől. »Hát nem lángolt a szívünk – mondták –, amikor beszélt az úton és kifejtette az Írásokat?« Még abban az órában útra keltek, s visszatértek Jeruzsálembe.” (Lk 24,30-33)

Kindelmann Károlyné
Szántó Erzsébet
Szeretetláng lelki napló
(Szent István Társulat)

A fatimai üzenetek

Lúcia nővér visszaemlékezései alapján

1916 tavasza és 1917. október 13. között a portugáliai Fatimában három pástorgyermeknek jelent meg három alkalommal egy angyal, majd hatszor a Szűzanya. A jelenések során a Szűzanya titkokat bízott a gyerekekre. Az első a pokol látomása, a második Mária Szepplőtelen Szíve tisztetének kinyilatkoztatása, a harmadik titok pedig a szentatyával kapcsolatos.

Lúcia (10), Francisco (9) és Jacinta (7)

Az angyal első jelenése: (1916 tavaszán)

„Ne féljete! A béke angyala vagyok. Imádkozzatok velem együtt!” Letérdelt, homlokával a földet érintette, és háromszor ismételtette velünk ezeket a szavakat: „**Istennem, hiszek Tebenned és imádlak Téged, remélek Tebenned és szeretlek Téged. Bocsanatot kérek mindazokért, akik nem hisznek és nem imádnak, nem remélnék és nem szeretnek.**” Ezután felkelt és hozzáfűzte: „**Így imádkozzatok! Jézus és Mária Szíve meghallgatja kéréseiteket.**”

Az angyal második jelenése: (1916 nyarán)

„Imádkozzatok, imádkozzatok sokat! Jézus és Mária Legszentebb Szíve irgalmas-ságot akar veletek gyakorolni. Ajánljátok fel állandóan imáitokat és áldozataitokat a Mindenhatónak!” – Hogyan hozzunk áldozatot? – kérdeztem. „**Mindent, amit csak tudtok, ajánljatok fel áldozatul Istennek. Ez elégtétel lesz a bűnökért, amelyekkel megbántjátok, és kérés lesz a bűnösök megtéréséért. Így ki fogjátok eszközölni hazátok számára a békét. Én Portugália óran-**

gyala vagyok. Mindenekelőtt fogadjátok el és viseljétek türelemmel a szenvedéseket, amelyeket az Úr küld nektek.”

Az angyal harmadik jelenése: (1916 őszén)

[Az angyal] bal kezében egy kelyhet tartott, e fölött egy ostya lebegett, amelyből néhány vércsepp hullott a kehelybe. Az angyal hagyta, hogy a kehely a levegőben lebegjen, letérdelt mellénk, és háromszor ismételtette velünk: „**Legszentebb Szentháromság, Atya, Fiú és Szentlélek. Felajánlom Neked a mi Urunk Jézus Krisztus drága Testét és Vérét, Lelkét és Istenségét, AKI jelen van a föld összes tabernákulumában, engesztelésül a szidalmakért, szentségtörésekért és közömbösségért, amelyekkel megbántjátok. Szentséges Szívének és Mária Szepplőtelen Szívének érdemeiért könyörgök a szegény bűnösök megtéréséért.**”

Azután fölemelkedett, kezébe vette a kelyhet és az ostyát. Ez utóbbit nekem nyújtotta, a kehelyben lévő vért pedig Jacinta és Francisco között osztotta meg¹. Közben így szólt:

¹ Ők akkor még nem járultak az első szentáldozáshoz

„**Vegyétek Jézus Krisztus Testét, és igyátok Vérét, akit a hálátlan emberek oly szörnyen megbántanak. Engeszteljétek bűneikért, és vigasztaljátok a jó Istent!**”

A Szűzanya első jelenése: (1917. május 13.)

„**Ne féljete! Nem bántlak titeket.**” – Honnan jön? – kérdeztem. „**Az égből.**” – És mit kíván? „**Azért jöttem, hogy jelek benneteket, hogy a következő hat hónapban, mindig 13-án, ugyanebben az órában jöjjetek ide. Akkor majd megmondok, ki vagyok és mit akarok. Azután még egy hetedik alkalommal is viszatérek.**” – Én is az égbe jutok? „**Igen.**” – És Jacinta? „**Ő is.**” – És Francisco? „**Ő is, de neki még sok rózsafüzért kell elimádkoznia.**” Akkor eszembe jutott, hogy két lány után érdeklődjem, akik nemrég haltak meg. Barátnőim voltak, de idősebb nővéremnél tanultak szóni. – Maria das Neves az égben van már? „**Igen.**” – És Amélia? „**Ő a világ végéig a tisztító tűzben marad. Föl akartok magatokat ajánlani a jó Istennek? El akartok viselni minden szenvedést, amit majd küld, engesztelésül azokért a bűnökért, amelyekkel megbántjátok és a bűnösök megtéréséért?**” – Igen, akarjuk. „**Sokat kell tehát szenvednetek, de Isten kegyelme megerősít benneteket. [...] Imádkozzatok minden nap a rózsafüzért, hogy a világ békéjét és a háború befejezését kieszközöljétek!**”

A Szűzanya 2. jelenése: (1917. június 13.)

„**Jöjjetek ide a következő hónap 13-án, imádkozzatok minden nap a rózsafüzért,**

és tanuljatok meg olvasni! Később majd megmondok, mit akarok.” Kértem, hogy gyógyítson meg egy beteget. „**Ha megtér, akkor még ebben az évben egészséges lesz.**” – Szeretném kérni, hogy vigyen bennünket magával az égbe. „**Igen! Jacintáért és Franciscóért hamarosan jövök.**” Te azonban egy ideig még itt maradsz. Jézus téged akar felhasználni, hogy az emberek megismerjenek és szeressenek engem. Meg akarja alapítani a földön Szepplőtelen Szívem tiszteletét. Aki elfogadja ezt, annak megígérem az üdvösséget, és ezeket a lelkeket Isten úgy szereti, mint a virágokat, amelyeket én állítok oda, hogy trónját díszítsék.” – Egyedül maradtok itt? – kérdeztem szomorúan. „**Nem, gyermekem! Nagyon szenvedsz emiatt? Ne csüggedj el! Soha nem hagylak el, Szepplőtelen Szívem lesz menedéked és Istenhez vezető utad.**” [...] A Szűzanya jobb tenyere előtt egy tövissel körülvett szív volt, úgy látszott, mintha ezek a tövisek átszúrnák. Megértettük, hogy ez Mária Szepplőtelen Szíve, amelyet az emberek bűnei sebeztek meg, és amely engesztelést kíván.

A Szűzanya 3. jelenése: (1917. július 13.)

„**A következő hónap 13-án jöjjetek ismét ide, továbbra is minden nap imádkozzatok a rózsafüzért a Rózsafüzér Királynőjének tiszteletére, hogy a világ számára a békét és a háború befejezését kieszközöljétek. Mert egyedül csak Ő tudja ezt elérni.**” – Szeretném kérni, mondja meg nekünk, hogy

² Francisco 1919. április 4-én, Jacinta 1920. február 20-án halt meg spanyolnáthában.

kicsoda, és tessék egy csodát művelni, hogy mindenki elhiggye a jelenést. **„Jöjjetek ide továbbra is minden hónapban! Októberben meg fogom mondani, ki vagyok és mit óhajtok. Egy csodát is fogok művelni, hogy mindenki higgyen. [...] Hozzatok áldozatot a bűnösökért, és mondjátok gyakran, különösen akkor, ha áldozatot hoztok: Ó Jézusom, Irántad való szeretetből, a bűnösök megtéréseért és azoknak a bűnösök engesztelésére, amelyeket Szűz Mária Szeplőtelen Szíve ellen elkövetnek.”**[...]

AZ ELSŐ KÉT TITOK

(Ezeket a titkokat a Szűzanya kérésére a gyerekek nem mondhatták el senkinek, mert előbb szükség volt a világ megfelelő felkészítésére. Lúcia csak 1941-ben írja le őket a leiriai püspöknek, aki miután elolvasta, elküldte a Vatikánba. Az első két titkot 1942-ben nyilvánosságra hozták, a harmadikat azonban egészen 2000-ig nem.)

A Szűzanya egy hatalmas tűztengert mutatott, melyről úgy tűnt, a föld alatt van. A tűzben elmerült ördögöket és lelkeket úgy láttuk, mintha átlátszó fekete vagy barna izzó szénparázs lettek volna emberi alakban, s hányódtak a lángok között, melyek mint hullámok vitték őket. Magukból az ördögökből és lelkekből is lángok, füstfelhő és szikrák csaptak ki. Minden irányba hullottak, mint a szikrák hatalmas tűzvészben: súlytalanul és egyensúlyt veszítve. Közben reszketve jajgattak iszonyatukban és félelmükben, s kétségbeesetten kiáltoztak fájdalmukban. Az ördögök szörnyű és fölismerhetetlen állatok iszonyatos és visszataszító formájában mutatkoztak, átlátszóak voltak és feketék.

Fatimában kemény figyelmeztetés hangzott el, ami szemben áll az uralkodó külsőségességgel, felhívás arra, hogy vegyük komolyan az életet, a történelmet és azokat a veszélyeket, melyek fenyegetik az emberiséget. Maga Jézus is megteszi ezt és nem fél attól, hogy így szóljon: *ha meg nem tértek, elvesztek mindnyájan* (Lk 13,3). A megtérés, amiről Fatima szól, a keresztény élet állandó követelménye.

Joseph Ratzinger,
a későbbi XVI. Benedek pápa

Ez a látomás csak egy pillanatig tartott. És hála a mi jóságos Mennyei Anyánknak, aki korábban (az első jelenéskor) megígérte nekünk, hogy az Égbe visz, különben azt hiszem, meghaltunk volna az iszonyattól és a félelemtől. Akkor tekintetünket a Szűzanyára emeltük, aki jósággal és szomorúsággal telve ezeket mondta: **„Láttátok a poklot, ahova a szegény bűnösök lelkei zuhantak. Megmentsükre akarja megalapítani Isten a világban az én Szeplőtelen Szívem tisztelétét. Ha megteszik, amit mondok nektek, sok lélek megmenekül és békéjük lesz. A háború a vége felé jár; de ha nem hagyják abba Isten bántását, XI. Pius pápasága alatt egy másik, még rosszabb háború fog kezdődni. Amikor egy éjszaka majd látható, hogy ismeretlen fény támad, tudjátok meg, hogy ez a nagy jel, amit Isten ad nektek arra, hogy megbüntetni készül a világot bűneiért a háború, az éhínség,**

s az Egyház és a Szentatya ellen irányuló üldözések által. Ennek megakadályozására kérem, ajánlják föl Oroszországot az én Szeplőtelen Szívemnek, s vezessék be az engesztelő szentáldozást elsősorbanként. Ha teljesítik kéréseimet, Oroszország meg fog térni és békéjük lesz; ha nem, tévedéseit a világra fogja szórni háborúk gerjesztésével és az Egyház üldözésével. A jók vértanúk lesznek, a Szentatyának sokat kell szenvednie, nemzetek fognak elpusztulni. Végül az én Szeplőtelen Szívem győzni fog. A Szentatya föl fogja ajánlani nekem Oroszországot, mely meg fog térni, és a világ egy békés korszakot kap ajándékul. ... Erről senkinek se szóljatok, Fanciscóval közölhetitek.³ Amikor a rózsafüzért imádkozzatok, ezt mondjátok minden tized után: Ó Jézusom, bocsásd meg bűneinket, ments meg minket a pokol tüzétől, és vidd a mennybe a lelkeket, különösen azokat, akik legjobban rászorulnak irgalmadra.”

A HARMADIK TITOK

A két, már korábban elmondott rész után Miasszonyunk bal oldalán, egy kicsit magasabban láttunk egy angyalt, bal kezében lángpallossal; szikrázva lángokat bocsátott ki magából, mintha föl akarná gyújtani a világot; de a lángok kialudtak, amikor találkoztak a Miasszonyunk felénk nyújtott jobbjaival áradó sugárzással. Az angyal jobb kezével a Földre mutatva hangos szóval mondta: „Bűnbánat, bűnbánat, bűnbánat!” Egy igen nagy fényességben, ami Isten, láttunk valami olyas-

mit, mintha tükör előtt vonultak volna emberek, láttunk egy fehérbe öltözött püspököt, akiről úgy gondoltuk, ő a Szentatya. Sok más püspök, pap, szerzetes és szerzetesnő ment föl egy meredek hegyre, melynek csúcsán nagy kereszt állt fatörzsekből, mintha hántolatlan paratölgy lett volna; a Szentatya, mielőtt odaért, egy félig lerombolt, félig dűledező városra ment keresztül botladozó léptekkel, fájdalommal és aggodalommal telve imádkozott az út mentén heverő holtak lelkéért; fölérve a hegy tetejére, térdre borult a nagy kereszt lábánál, és egy csoport katona löfegyverekkel és nyíllal tüzelve rá, megölte őt.

Ugyanígy haltak meg egymás után csoportokban a püspökök, papok, szerzetesek és szerzetesnők, különféle világi emberek, különböző társadalmi osztályokból és átlásokból való férfiak és nők. A kereszt két szára alatt két angyal állt, mindegyiknél kristály öntözőkanna, melybe összegyűjtötték a vértanúk vérért, s öntözték vele az Istenhez közeledő lelkeket.

A Szűzanya 4. jelenése: 1917. augusztus 19.

(Aug. 13-án a gyerekek nem tudtak elmenni a jelenések helyére, mivel letartóztatták őket, és azt követelték tőlük, ismerjék be, hogy hazudtak.)

– Mit kíván? „Azt, hogy 13-án gyertek a Cova da Iriába, és továbbra is imádkozzatok naponta a rózsafüzért. Az utolsó hónapban csodát művelek, hogy mindenki higgyen.” [...] „Imádkozzatok, sokat imádkozzatok, és hozzatok áldozatot a bűnösökért, mert sok lélek kerül a pokolba. Nincs, aki áldozatot hozzon és imádkozzék értük.”

³ Francisco csak látta a jelenéseket, de nem hallott semmit.

Korabeli, a napcsoda idején készült fénykép

A Szűzanya 5. jelenése: 1917. szeptember 13. „**Imádkozzátok továbbra is a rózsafüzért, hogy kieszközöljétek a háború végét! Októberben eljön az Úr Jézus is, a Fájdalmas Szűz és a Kármelhegyi Szűz, Szent József a gyermek Jézussal, hogy a világot megáldják. Isten meg van elégedve áldozataitokkal, de nem akarja, hogy a kötéllel [vezeklő öv] aludjatok. Csak napközben viseljétek!**” – Többen kértek, hogy tolmácsoljam kérésüket: néhány beteg és egy süketnéma meggyógyítását. „**Igen, egyesek meg fognak gyógyulni, mások nem. Októberben fogom művelni a csodát, hogy mindenki higgyen.**”

A Szűzanya 6. jelenése: 1917. október 13. „**Szeretném, ha itt egy kápolnát építenének tiszteletemre. A Rózsafüzér Királynője vagyok. Továbbra is imádkozzátok minden nap a rózsafüzért. A háborúnak vége lesz, és a katonák rövidesen hazatérnek.**” – Sok mindent szeretnék kérni, néhány beteg meggyógyítását és néhány bűnös megtérését, stb. „**Egyesek elnyerik a kegyelmet, mások nem. Meg kell javul-**

niuk, és bűneik bocsánatát kell kérniük.” És szomorúan hozzáfűzte: „**Ne bántsák meg többé Istent, hiszen már annyira megbántották!**” Kitárta kezeit, és mintegy szétszórta velük a nap sugarait. Közben fölemelkedett, és fényét visszatükrözte a nap. (Ekkor kezdődött a 10 percre tartó napcsoda, amiről valamennyi korabeli újság megemlékezik. Kb. 70.000-en voltak tanúi a Nap forgásának, színeváltozásának, zuhanásának.) Miután a Szűzanya az ég végtelen messzeségében eltűnt, láttuk a nap mellett Szent Józsefet a Gyermekek Jézussal, és a Szűzanyát fehér ruhában és kék köpenyben. Úgy látszott, hogy Szent József a Gyermekek Jézussal kereszt formájában megáldja a világot. Nemsokára eltűnt ez a jelenés. Aztán az Úr Jézust és a Szűzanyát láttuk. Az volt a benyomásom, hogy a fájdalmas Szűzanya ez. Úgy tűnt, hogy az Úr Jézus ugyanúgy áldja meg a világot, mint Szent József. Ez a jelenés eltűnt, és azt hiszem, hogy még a Kármelhegyi Boldogasszonyt is láttam.

forrás: Fatimáról beszél Lúcia nővér – Lúcia nővér emlékezései

A fatimai jelenések lényegét az alábbiak szerint foglalhatjuk össze: 1.) Isten meg akarja alapítani a világon Mária Szeplőtelen Szívének tiszteletét. 2.) Lúcia van megbízva ennek az üzenetnek hirdetésével. 3.) Isten minden kegyelmet Mária Szeplőtelen Szívén keresztül ad. 4.) Jézus Szíve azt akarja, hogy mellette Anyjának Szívét is tiszteljék. 5.) A világ békéje Mária kezére van bízva.

Fernando Leite SJ
portugál jezsuita pap

Mária Szíve nagy ígérete

– Mária Szeplőtelen Szívének engesztelése az elsőszombatok által

Lúcia a fatimai események után 1921-ben jelentkezett Dorottyás nővérnek, és néhány évet Pontevedrában töltött.¹ 1925. december 10-én megjelent neki itt a Szűzanya, és mellette fénylő felhőben egy gyermek. A Szűzanya Lúcia vállára tette a kezét, és egy tövisekkel körülvelt szívet mutatott neki, amelyet másik kezében tartott. A gyermek ezt mondta: — Szánd meg Szűzanyád tövisekkel körülvelt Szívét. A hálátlan emberek állandóan megsebzik, és senki sincs, aki engesztelné és a töviseket kihúzná. Ezután a Szűzanya folytatta: — **Leányom, nézd tövisekkel körülvelt szívemet. A hálátlan emberek káromlásukkal és hálátlanságukkal állandóan megsebzik. Legalább te vigasztalj, és hozd tudomásukra ígéretemet, hogy a halál órájában mellettük állok az üdvösségre szükséges kegyelmekkel, akik öt hónapon keresztül minden első szombaton meggyónnak, megáldoznak, a rózsafüzért elimádkozzák és 15 percet a rózsafüzér titkairól elmélkedve velem töltenek. hogy ezáltal engeszteljenek.**

1926. február 15-én ismét megjelent neki a Gyermekek Jézus. Mégkérdezte tőle, hogy elterjesztette-e már Anyjának tiszteletét. Lúcia megemlítette a gyóntatója részéről felhozott nehézségeket. [...] Előterjesztette Jézusnak egyesek nehézségeit a szombati gyónással kapcsolatban, és azt kérte, hogy a gyónás legyen érvényes nyolc napig. Jézus ezt válaszolta: — **Igen, sőt hosszabb ideig is lehetséges, feltéve, hogy a kegyelem állapotában vannak, amikor lelkükbe fogadnak, és megvan az a szándékuk, hogy Mária Szeplőtelen Szívét engeszteljék.** Lúcia megkérdezte: — **Jézusom, ha valaki elfelejti felindítani ezt a szándékot?** Jézus ezt válaszolta: — **Ezt megtehetik a következő gyónásnál, amennyiben kihasználják az első gyónási alkalmat.**

forrás: Fatimáról beszél Lúcia nővér
kép: a fatimai kegyeszobor

„Néhány nappal Lúcia nővér 2005-ben bekövetkezett halála után Carlo álmodott vele, amint azt mondja, hogy az öt egymás utáni első szombat ájtatosságát megtartva a világ sorsa megváltozhat.” (Antonia Acutis – Boldog Carlo Acutis édesanyja)

1 1946-ban visszatért Portugáliába, és a szigorúbb szellemű kármelita rendbe lépett. 2005. február 13-án hunyt el, kilencvenhét éves korában.

Jácinta üzenete

Röviddel kórházba menetele előtt a kis Jácinta így szólt Lúciához:

Nem tart már sokáig, és az égbe megyek. Te itt maradsz, hogy megmondjad az embereknek, Isten meg akarja alapítani a földön Mária Szeplőtelen Szívének tiszteletét. Ha eljön az idő, hogy erről szólj, akkor ne bújj el! Mondd meg mindenkinnek, hogy Isten a kegyelmeket Mária Szeplőtelen Szívén keresztül adja nekünk. Az embereknek Őál-tala kell kérniük ezeket.

Jézus Szíve azt akarja, hogy Vele együtt égi Anyánk Szívét is tiszteljék. A békét égi Anyánktól kell kérni, mert Isten Őrá bízta ezt. Bár csak minden szívnek átadhatnám azt a lángot, amely a szívemben ég, amellyel Jézus és Mária Szívét annyira szeretem!

forrás: Fatimáról beszél Lúcia nővér

Miért olyan szomorú a Szűzanya?

– részletek Lúcia nővér Augustin Fuentes atyának¹ adott interjújából

Nem figyeltek az üzeneteire

„A legszentebb Szűz nagyon szomorú, mert senki sem figyelt az ő üzenetére, sem a jók, sem a rosszak. A jók továbbra is a saját útjukat járják, de nem tulajdonítanak jelentőséget az ő üzenetének. A rosszak, mivel nem látják, hogy Isten büntetése azonnal lecsapna rájuk, bűnös életüket folytatják, és egyáltalán nem törődnek az üzenettel.”

A megszentelt lelkek és papok elbukása

„A sátán elhatározta, hogy döntő csatába bocsátkozik a legáldottabb Szűzzel. A Sátán tudja, hogy mi bántja Istent a legjobban, és mi az, ami rövid időn belül a legtöbb lelket szerzi meg neki. [...] Az, ami a leginkább bántja Mária Szeplőtelen Szívét és Jézus Szívét, az a szerzetesi és papi lelkek bukása. A sátán tudja, hogy azok a szerzetesek és papok, akik elhagyják gyönyörű hivatásukat, sok lelket rángatnak magukkal a pokolba. A sátán meg akarja szerezni a megszentelt lelkeket. Megpróbálja megrontani őket, hogy így álomba ringassa a világi lelkeket, és végső megátalkodottságra vezesse őket. Minden eszközt bevet, még azt is, hogy késlekedést sugall a szerzetesi életbe való belépés kapcsán.”

¹ a fatimai pástortorogyemek boldoggá avatási ügyének posztulátora, aki 1957. december 26-án látogatta meg Lúciát

Isten elleni bűnök és a bűnösök sorsa

„Minden alkalommal, amikor megjelent nekünk a Legszenetebb Szűz, mindig nagyon szomorúnak láttuk őt. Soha nem mosolygott ránk. Ez a szomorúság, ez a fájdalom, amelyet

benne láttunk, mélyen a lelkünkbe hatolt. Ez a szomorúság Isten elleni bűnökből és a bűnösökre leselkedő büntetésekből fakad. [...]

Most minden egyes embernek meg kell kezdenie a saját lelki megújulását. És nemcsak a saját lelkét kell megmentenie, hanem azokét is, akiket Isten az útjába helyezett.”

Kevesen imádkozzák a rózsafüzért

„A Legszenetebb Szűz ezekben az utolsó időkben, amelyekben élünk, új hatékonyságot adott a rózsafüzér elimádkozásának. Olyan hatékonyságot adott neki, hogy nincs olyan probléma, bármily nehéz is legyen, világi vagy mindenekelőtt lelki, saját személyes életünkre, családjunkra, a népek, nemzetek életére vonatkozó, amelyet a rózsafüzérrel ne lehetne megoldani. Nincs olyan probléma, bármilyen nehéz is legyen, amelyet ne tudnánk megoldani a Szent Rózsafüzér imádkozásával! A Szent Rózsafüzérrel megmentjük magunkat. Megvigasztaljuk a mi Urunkat, és sok lélek üdvösségét elnyerjük.”

Frère Michel: *De la Sainte Trinité* (The Whole Truth about Fatima)

Vigasztalni Jézust

Francisco nagyon szófukar volt. Hogy imádkozzék és áldozatot hozzon, még Jácinta elől és előlem is elrejtőzött. Gyakran egy kőfal vagy egy bokor mögött találtunk rá. Oda bújt el, ott imádkozott térdelőn, vagy elmélkedett, mert úgy gondolta: „Az Úr Jézus szomorú a sok bűn miatt.” [...]

Egyiknap megkérdeztem: „Francisco, mit teszel szívesebben: az Úr Jézust vigasztalod vagy a bűnösöket téríted meg, hogy ne jussanak a pokolba?” – „Inkább az Úr Jézust vigasztalom. Nem vetted észre, hogy a Szűzanya az utolsó jelenésnél olyan szomorú lett, amikor azt mondta, hogy az emberek ne bántsák meg többé Istent, hiszen már annyira megbántották? Szeretném az Úr Jézust vigasztalni és aztán a bűnösöket megtéríteni, hogy ne bántsák meg többé.”

forrás: Fatimáról beszél Lúcia nővér

„Imádkozzátok A RÓZSAFÜZÉRT!”

H	K	Sz	Cs	P	Szo	V

KEZDÉS: Keresztvetés, majd utána a Hiszekegy következik.
A nagy szemekre Miatyánkot imádkozunk. A kis szemekre Üdvözlégyet úgy, hogy Jézus neve után („*áldott a te méhednek gyümölcse, Jézus...*”) a következő titkokat mondjuk:

AZ ÖRVENDETES OLVASÓ TITKAI

A bevezető három Üdvözlégyre:

- (1) aki hitünket növelje
- (2) aki reményünket erősítse
- (3) aki szeretetünket tökéletesítse

A tizedekre:

1. akit te, Szent Szűz, a Szentlélektől fogantál
2. akit te, Szent Szűz, Erzsébetet látogatván hordoztál
3. akit te, Szent Szűz, a világra szültél
4. akit te, Szent Szűz, a templomban bemutattál
5. akit te, Szent Szűz, a templomban megtaláltál

A FÁJDALMAS OLVASÓ TITKAI

A bevezető három Üdvözlégyre:

- (1) aki értelmünket megvilágosítsa
- (2) aki emlékezetünket megerősítse
- (3) aki akaratunkat tökéletesítse

A tizedekre:

1. aki érettünk vérrel verítkezett
2. akit érettünk megostoroztak
3. akit érettünk tövissel koronáztak
4. aki érettünk a keresztet hordozta
5. akit érettünk keresztre feszítettek

DICSŐSÉG:

Dicsőség az Atyának,
a Fiúnak és a Szentléleknek.
Miképpen kezdetben, most és mindörökké.
Ámen.

FATIMAI FOHÁSZ:

Jézusom, bocsásd meg bűneinket,
ments meg minket a pokol tüzétől,
vidd a mennybe a lelkeket, különösen azokat,
akik legjobban rászorulnak irgalmadra.

A TIZEDEK BEVEZETÉSE: Miatyánk + három Üdvözlégy, utána Dicsőséget, ill. a fatimai fohászt imádkozzuk. Ezután kezdődik az első tized a Miatyánkkal, majd utána a tíz Üdvözlégy az első titokkal. Minden tizedet Dicsőség és a fatimai fohász zárja.

A VILÁGOSSÁG OLVASÓ TITKAI

A bevezető három Üdvözlégyre:

- (1) aki megtisztítson minket
- (2) aki lelkünk békéjét megőrizze
- (3) aki a szentségekben megerősítsen

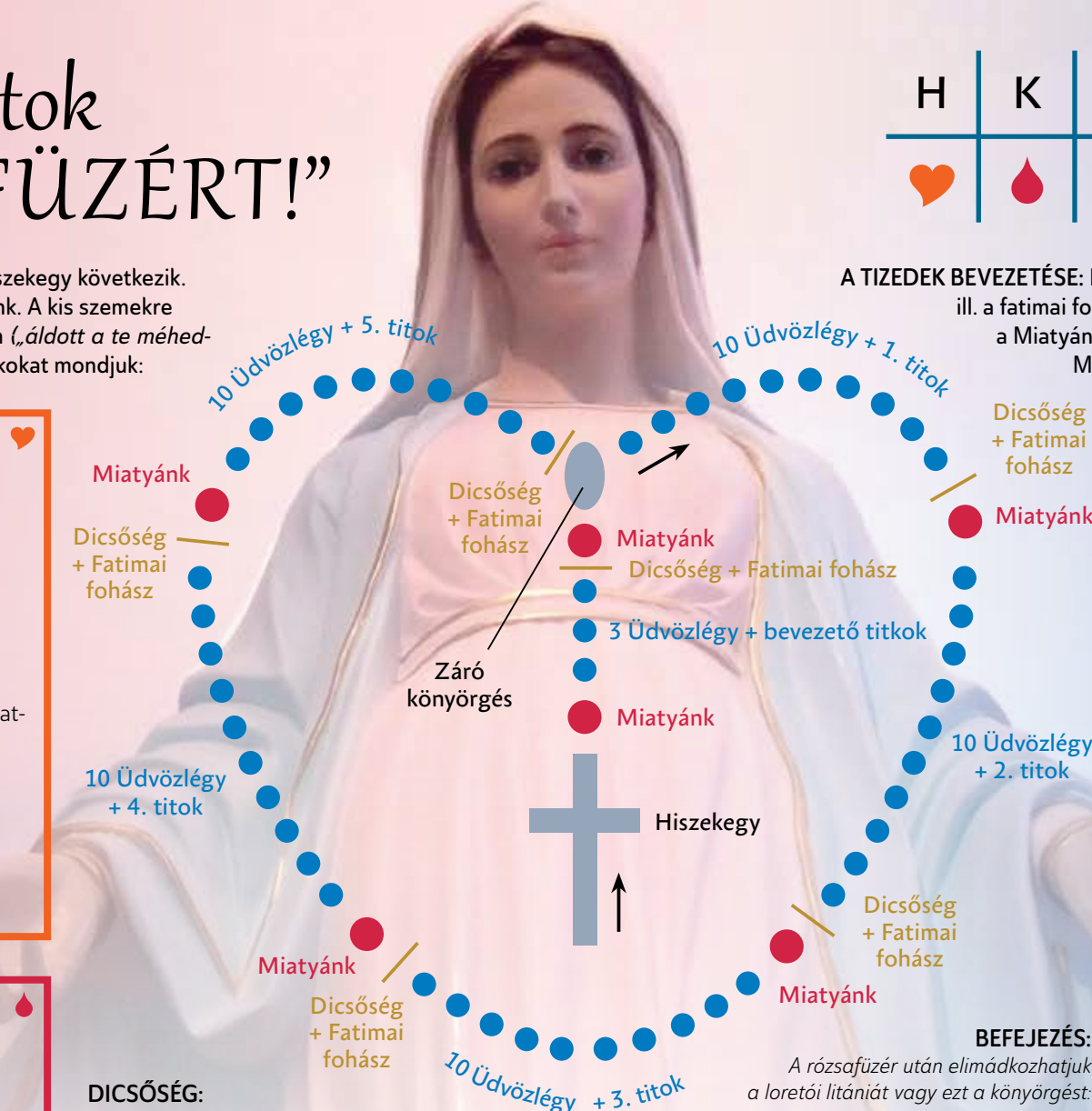
A tizedekre:

1. aki a Jordán vízében megkeresztelkedett
2. aki a kánai menyegzőn kinyilvánította isteni erejét
3. aki meghirdette Isten országát
4. aki a Tábor hegyén megmutatta isteni dicsőségét
5. aki az Eucharishtiában nekünk adta önmagát

BEFEJEZÉS:

A rózsafüzér után elimádkozhatjuk
a loretoi litániát vagy ezt a könyörgést:

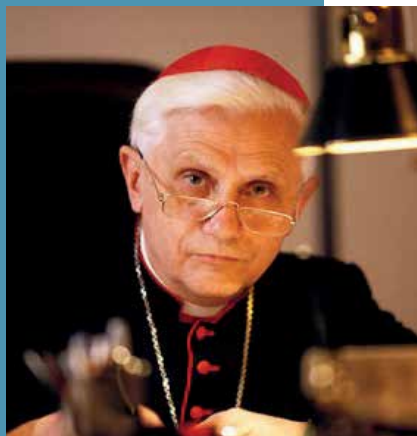
Imádkozzál érettünk, Istennek szent Anyja!
Hogy méltók lehessünk Krisztus ígéreteire!
Könyörögjünk! Urunk, Istenünk, a Te egy-
szülött Fiad életével, halálával és feltáma-
dásával megszerezte nekünk az örök élet
jutalmát: add meg, kérünk, hogy e titokról
a Boldogságos Szűz Mária szentolvasójá-
nak elmondásával megemlékezve, higgyük,
amit magukban foglalnak, és elnyerjük, amit
ígérnek. Krisztus, a mi Urunk által. Ámen.

„Ne oltsátok ki a lelket, s a prófétai beszédet ne vessétek meg! Vizsgáljátok meg mindent, és a jót tartsátok meg!”
(1Tessz 5,19-21)

A harmadik fatimai "titok" megfejtésének kísérlete

Joseph Ratzinger bíboros (a későbbi XVI. Benedek pápa)

Az ezredfordulón II. János Pál pápa és Ratzinger bíboros elhatározták, hogy közzéteszik az addig nyilvánosságra nem hozott harmadik fatimai titkot. Ratzinger bíboros, mint a Hittani Kongregáció prefektusa szövegezte meg a teológiai kommentárt.

Krisztussal és az Újszövetség könyveiben Róla szóló tanúságtétellel a minden népnek szóló isteni kinyilatkoztatás lezárult. Ez a tény az Egyházat a szent történelem egyszeri eseményéhez, s az ezt az eseményt igazoló és magyarázó szentírási

szóhoz köti, de ez nem jelenti azt, hogy az Egyház csak a múltba tekinthet, s terméketlen ismétlésekre van ítélve. A katekizmus erről azt mondja: „Jóllehet a kinyilatkoztatás lezárult, tartalmát tökéletesen nem merítettük ki; a keresztény hit feladata, hogy századok folyamán lépésről lépésre fölfogja teljes tartalmát.” (66. p.)

Az egyszeri eseményhez kötöttség, s a megértésben való előbbre jutás kettős szempontja nagyon szépen látható az Úr búcsúbeszédében, amikor a búcsúzó Krisztus tanítványainak mondja: „Még sok mondanivalóm volna, de most nem tudjátok elviselni. Amikor azonban eljön Ő, az igazság Lelke, bevezet titeket a teljes igazságba. Mert nem magától fog beszélni, hanem ... megdicsőít engem, mert az enyémből kapja, amit majd hirdet nektek.” (Jn 16,12-14) Így tehát a Lélek egyrészt vezet és olyan megismerést ad, melynek elviseléséhez korábban nem volt meg a feltétel – ez a keresztény hit mindig kimeríthetetlen tágassága és mélysége. Másrészt ez a vezetés "merítést" jelent Jézus Krisztus kincseiből, melynek kimeríthetetlen mélysége épp e vezetés által nyilvánul meg. [...]

Egy ilyen üzenet értékes segítség lehet az Evangélium jobb megértéséhez és megéléséhez egy adott történelmi korban; ezért nem szabad minden további nélkül figyelmen kívül hagyni. Fölkínált segítség, használata azonban nem kötelező. Ennek megfelelően egy magánkinyilatkoztatás igazságának és értékének mércéje a Krisztusra irányultsága. Ha eltávolít Krisztustól, ha önállósodik vagy egyenesen más és jobb irányba akar vinni, mint amit az Evangélium mond, akkor biztosan nem a Szentlélektől való, aki bevezet az Evangéliumba és nem kivezet belőle minket. Ez nem zárja ki, hogy egy magánkinyilatkoztatás új hangsúlyokat adjon, a jámborság új formáit jelenítse meg vagy régi formákat mélyítsen el és bővítsen. De mindig táplálnia kell a hitet, a reményt és a szeretetet, melyek mindenki számára az üdvösség állandó útját jelentik. [...]

A látó személy, a látnok fokozott igénybevételnek van kitéve. Saját lehetőségei, képzelete és értelme számára lehetséges módon lát. [...] A kép csak az ő mértékei és lehetőségei szerint alakulhat ki. Ezért az ilyen látomások nem egyszerű "fényképek" a másik világról, hanem magukon viselik a látnok lehetőségeinek és korlátainak a nyomait. [...] Nem is szabad úgy elképzelnünk, mintha egy pillanatra föllebbentették volna előttük a másvilágot takaró fátyolt, és a mennyország a maga valóságában mutatkozott volna meg előttük, ahogyan – reményünk szerint – majd az Istennel való végső egyesülés állapotában történik. Inkább azt kell mondanunk, hogy a képek a felülről érkező hatásból és az észlelő személyben,

azaz a gyermekekben rejlő lehetőségekből tevődnek össze. Ezért e látásmód képi nyelve szimbolikus nyelv. Sodano bíboros úr erről ezt mondta: „nem fényképszerű részletességgel írnak le jövőendő eseményeket, hanem összefoglalóan és sűrítve mondanak el valamit, ami az időben bontakozik ki, pontosan meg nem határozott sorrendben és időtartamban.” Az időnek és térnek egy képbe sűrítése az ilyen látomások sajátossága, s a látomások csak utólagosan értelkelhetők és fejthetők meg. Nem kell a kép minden egyes elemének konkrét történeti jelentést adni. A látomás egésze fontos és a kép egészéből kell a részleteket értelmezni. Hogy mi egy kép lényege, végső soron abból olvasható ki, ami a keresztény prófécia mindenkorai lényege: a kép középpontja ott van, ahol a látomás felszólítással válik és odavezet Isten akaratához. [...]

A gyermekek egy szempillantás alatt átélték a pokol iszonyatos látomását. Látták „a szegény bűnös lelkek” vesztét. Megmondták nekik, miért kellett ezt a pillanatot átélniük: „per salvare” – hogy meglássák megmentésük útját. [...] Ennek útja: Mária Szeplőtelen Szívének tisztelete. Ennek megértéséhez itt meg kell elégednünk egy rövid

Megértettem, hogy a világot csakis megtéréssel, a fatimai üzenet alapján lehet megmenteni a háborútól és az ateizmustól.

Szent II. János Pál pápa
az ellene elkövetett merénylet után

MEGFONTOLANDÓ KÉRDÉSEK?

○ Fatima üzenetei milyen hatást gyakorolnak rám?

○ „A jövő nincs megváltoztathatatlanul megszabva... Az egész látomás arra szolgál, hogy mozgósítsa és a jóra irányítsa az emberi szabadságot.” – Mit gondolok erről?

„A föld és az ég jeleiből tudtok következtetni, ezt az időt miért nem tudjátok fölismerni?”
(Lk 12,56)

„Boldogok a tiszta szívűek, mert meglátják az Istent.”
(Mt 5,8)

utalással. A "szív" a biblia nyelvén az ember középpontja, az értelem, akarat, érzület, érzékek együttese, ahol az ember a maga belső egységét és irányultságát megtalálja. A "Szeplőtelen Szív" Mt 5,8 szerint olyan szív, amely megtalálta a belső egységet Istennel, s ezért „látja Istent”. Mária Szeplőtelen Szívének tisztelete nem más, mint közeledés ahhoz a szívbeli állapothoz, amelyben a "fiat", a „legyen nekem a te igéd szerint” az egész emberi életet meghatározó központtá válik. [...]

Miként az első két titok kulcsszava a „salvare le anime”, a „lelkek megmentése”, úgy a harmadik titok kulcsa a háromszoros fel szólítás: „Penitenza, Penitenza, Penitenza”, „Bűnbánat, Bűnbánat, Bűnbánat!” Az evangélium kezdetére kell emlékeznünk: „Tartsatok bűnbánatot és higgyetek az evangéliumnak!” (Mk 1,15.) Értetni az idők jeleit azt jelenti: megérteni a bűnbánat – megtérés – hit sürgető voltát. Ez a megfelelő válasz arra a történelmi pillanatra, melyet a következő képekben vázolt nagy veszedelmek fenyegetnek. [...]

Vegyük csak szemügyre közelebbről az egyes képeket. A Szűzanya balján álló angyal a lángpallossal a Jelenések könyvének hasonló képeire emlékeztet. A világra váró ítélet fenyegetését jeleníti meg. Az, hogy a Föld lángtengerben pusztulhat el, ma már semmiképpen sem fantáziakép: az ember a maga találmányaival már elkészítette a lángpallost.

A látomás megmutatja a pusztító hatalommal ellentétes erőt – egyrészt a Szűzanya ragyogását, másrészt az ugyancsak tőle eredő fölszólítást a bűnbánatra. Ez pedig megmutatja az emberi szabadság fontosságát: a jövő nincs megváltoztathatatlanul megszabva, s a kép, amit a gyermekek láttak, nem előre elkészített filmfelvétel az elkerülhetetlen jövőről. Az egész látomás arra szol-

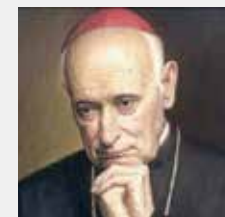
gál, hogy mozgósítsa és a jóra irányítsa az emberi szabadságot. A látomás nem filmet akar bemutatni a meg nem változtatható jövőről. Értelme épp az ellenkezője, a jóra fordításért akarja mozgósítani az erőket. [...]

„Az én Szeplőtelen Szívem győzni fog.” Mit jelent ez? Azt, hogy az Isten számára nyitott, az Isten szemlélése által megtisztult szív erősebb minden fegyvernél. Mária "igenje", szívének szava megváltoztatta a világtörténelmet, mert bebocsátotta a Megváltót e világba – mert ennek az igennek a terében Isten emberré tudott lenni és örökre az marad. A Gonosznak van hatalma a világban, látjuk, újra meg újra megtapasztaljuk; van hatalma, mert a mi szabadságunk eltéríthető Istentől. Mióta azonban Istennek emberi szíve van, és az emberi szabadságot a jóra, Isten felé fordította, nem a rosszra való szabadság az utolsó szó. Azóta érvényes: „A világban üldözést fogtok szenvedni, de bízzatok, én legyőztem a világot” (Jn 16,33). Fatima üzenete arra biztat, hogy merjünk bízni ebben az ígéletben.

Hittani Kongregáció – Fatima üzenete
2000. június 30.

Mindszenty József bíboros ORSZÁGFELAJÁNLÓ IMÁJA

1946. augusztus 25-én ezekkel a szavakkal ajánlotta fel hercegprímásunk Magyarországot Székesfehérváron Szűz Mária Szeplőtelen Szívének:

Boldogságos Szent Szűz, Nagyasszonyunk és Édesanyánk! Szent István király halála óráján Neked ajánlotta életének nagy művét, a zsenye magyar kereszténységet, országát és koronáját. Beléd helyezte minden reményét, és nem csalatkozott: Te megvédted történelmének legválságosabb perceiben kilenc századon keresztül a magyart.

Első szent királyunk példájára mi is Hozzád fordulunk, s ma újólá Neked, a Te Szeplőtelen Szívednek ajánljuk a magyar kereszténységet, édes magyar hazánkat. Történelmünk mai sorsdöntő órájában gyermeki bizalommal zárjuk szeplőtelen édesanyai Szívedbe országunkat és népünket – egyesítve felajánlásunkat Szentséges Atyánk, XII. Piusz pápa felajánlásával – s esedezve kérünk, vedd oltalmadba örökségedet.

Ne tekintsd vétkeinket, melyekkel Szent Fiad Szívét és a Te Szeplőtelen Szívedet annyiszor megszorítottuk. Te a tévelygő gyermekeidnek is jószágos Édesanyja vagy, és Szeplőtelen Szíved a bűnösök menedéke. Megbocsátó édesanyai szeretettedben bízva, s első szent királyunk érdemeire hivatkozva, töredelmes lélekkel kérünk az

egész magyar nép bűneiért bocsánatot. Ígérjük, hogy Szeplőtelen Szíved tiszteletét és engesztelését hazánkban minden erőnkkel előmozdítjuk. Szent István király példájára apostolkodunk, hogy eljőjön a lelkekbe az Isten országa: az igazság és élet országa, a szentség és kegyelem országa, az igazságosság, a szeretet és a béke birodalma, melyben Krisztus a király, és Te vagy a királynő, ó Édesanyánk és Világ Királynője!

Alázattal kérünk, áraszd ki mindnyájunkra édesanyai Szíved túláradozó szeretetét, mely a jókat buzgókká, a bűnösöket igazakká teszi. Te, aki minden kegyelem közvetítője vagy, eszközöld ki számunkra az Egyház szabadságát, a lelkek békéjét és az ország felvirágzását. Adj szentéletű papokat és apostoli lelkületű világiakat, hogy rajtuk keresztül meginduljon a kegyelem áramlása Szent István országában, mely a Te országod.

Ne nézd méltatlanságunkat, hanem édesanyai Szíved mérhetetlen jóságát, s fogadd kegyesen felajánlásunkat, mint egykor Szent István felajánlását kegyesen fogadtad. Szánakozzál rajtunk, szegény, meggyötört, elesett magyarokon, és ne késlekedjél kiesdeni számunkra Istentől az igazságosság és szeretet diadalát. Ámen.

1 1942-ben XII. Piusz pápa az egész világot felajánlotta Mária Szeplőtelen Szívének

CSALÁDUNK FELAJÁNLÁSA

Mária Szeplőtelen Szívének

Márton Áron, mártírsorsú erdélyi püspökünk gyönyörű imája által

Rózsafüzér Királynéja, keresztények segítségére, az emberi nem menedéke, ki győzelmesen küzdötted végig Isten minden harcát, hódolattal köszöntünk Téged. Az emberiség történetének ezekben a válságos óráiban, mikor vad viszályok marcangolják a világot, a gyűlölet tüze emészti a nemzeteket, az ember ellenségévé vált embertestvéreink, az erkölcsök végzetesen megromlottak, és mindnyájunknak napról napra aggódunk kell mindennapi kenyerünkért, gyermekeink jövője, erkölcsi és élete miatt: könyörögve borulunk trónusod elé, és nem a mi érdemeinkért, hanem anyai Szíved jósága miatt rendületlenül bízva Tebenned, abban a biztos tudatban, hogy irgalomra találunk Nálad, és oltalmat és segítséget nyerünk Tőled családunk számára, íme, a Te Szeplőtelen Szívednek ajánljuk fel családunkat!

Indítson meg Téged a világnak sok égő fájdalma: apák, anyák, testvérek, jegyesek és ártatlan gyermekek szorongatottsága, és az örök kárhozát veszélyének kitett lelkek nagy sokasága; indítson meg családunk sok szüksége, szenvedése és bizonytalansága. Hajolj alá azazatos könyörgésünkre, kegyelmes Asszonyunk, kiben nem csalatkozott soha, ki bizalommal Hozzád folyamodott. Eszközöld ki Istentől az egész világnak a békét: az igazságnak és jognak és

Krisztus szeretetének békéjét, hogy a keresztény rendben megtalálja minden család a biztonságát. Szerezd meg az Egyház számára is a békét és teljes szabadságot, hogy diadalmasan védelmezhesse mindenkor a hűséget, a házasság szentségét és a gyermeket. Deríts reánk boldogabb jövőt a sok szenvedés után, hogy megelégedett családok milliói zengjék Veled együtt: „Magasztalja az én lelkem az Urat!”

Istennek Szent Anyja, segíts minket, hogy családunkban – miként Názáretben – rend, tekintély és engedelmisség uralkodjék, hogy szokásainkban és társadalmi életünkben megtartsuk Isten törvényeit, és családunk minden tagja nagylelkűen és bátran teljesítse kötelességeit. Segíts minket, hogy szeretetből egymás iránt fölálldozzuk a magunk kényelmét és kedvét; hogy mindnyájan jámbor keresztény életet éljünk és vallásunk kötelességeit családunk közösségében hűségesen gyakoroljuk, s hogy Krisztus szent Egyházának irányításait készséges lélekkel fogadjuk s megtartsuk. A Te Szeplőtelen Szívedből, minden kegyelem közvetítőjéből áradjon reánk a kegyelmi élet, mely már a földön szívünkbe hozza az igaz békét és egyesít mindnyájunkat a mennyben.

Szent Joákim és Anna áldott sarja, Mária, szülőidnek fénylő koronája, állj mellet-

tünk, hogy mi is szüleink öröme s vigasztalása legyünk, életükben őket tiszteljük, szeressük s nekik engedelmeskedjünk, halálunk után pedig értük hálás szívvel imádkozzunk.

Szűzanyánk Mária, kinek karjain és szeme előtt nőtt fel kedvességben és bölcsességben az isteni Gyermeke, esedezd ki számunkra a kegyelmet, hogy gyermekeinket Isten áldásának és nagy megbízatásának lássuk: a Te segítő szemed előtt neveljük fel őket, gondoskodjunk lelkük vallásos oktatásáról és egész erőnkkel arra törekedjünk, hogy Isten és szent törvényei ismeretével, az ősi máriás hittel induljanak el az életben. Állj mellettünk segítségoddal, hogy miként Te szűzi jegyeseddel, Szent Józseffel hűséges tiszta szeretetben éltél, mi is mindvégig kitartsunk a hitvesi hűségben és szeretetben, és családunk a béke és egyetértés otthona legyen, hová bárhol is visszavágyunk és visszatérünk. És miként egykoron Te a rokonokkal együtt mentél fel a kis Jézussal a jeruzsálemi templomba, mi is szívből szeressük testvéreinket s rokonainkat, és igaz jóakarattal támogassuk a rászorulókat.

Mária szeplőtelen Szíve, tartsd távol családunktól a nagy kísértéseket, bűnalkalmakat és mindennemű veszedelmet: betegséget, éhséget, háborút, hirtelen és

vératlan halált. Siess, Anyánk, oltalmunkra, mert elveszünk! Vedd teljesen birtokodba családunkat, hogy Szeplőtelen Szívednek és Fiad, a mi Urunk Jézus Krisztus Szent-séges Szívének szerető otthona legyünk.

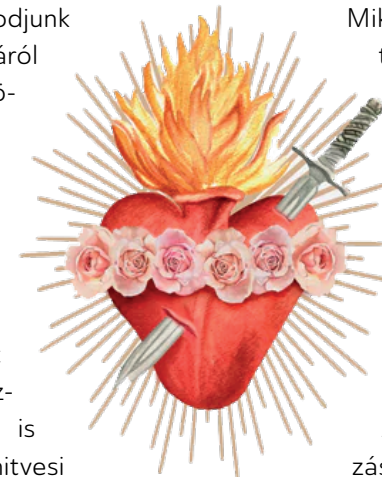
Végül pedig mindnyájunkra anyai áldásodat kérjük. Mikor imádkozni térdelünk, hogy hódoljunk szent Fiad előtt: áldj meg minket, Anyánk! Mikor munkára indulunk, hogy megszerezzük mindennapi kenyereinket: áldj meg minket, Anyánk!

Mikor megpróbáltatás ér, betegség, gyász borítja szívünket: áldj meg minket, Anyánk! Mikor a földet ígéri mennyországul, hogy elszakítsanak Istentől: áldj meg minket, Anyánk! Mikor gyónásunkat végezzük, hogy elnyerjük bűneink bocsánatát: áldj meg minket, Anyánk! Mikor a szentáldozásban az angyalok kenyerét,

Jézus testét-vérét vesszük magunkhoz: áldj meg minket, Anyánk! Mikor lefekszen este, hogy új erővel folytassuk másnap földi zárakodásunkat: áldj meg minket, Anyánk!

Áldásod legyen rajtunk éjjel-nappal, örömben és szenvedésben, munkában és pihenésben, egészségben s betegségben, életben és halálban, az egész boldog örökkévalóságban. Ámen.

Márton Áron 1075/1948 számú körlevele, „magánhasználatra engedélyezem” megjegyzéssel

„Úgy élünk ebben a világban, mintha háborgó tengeren vagy a siralom völgyében lennénk. Mária a vezércsillagunk, a számkivetésben vigaszunk, a fény, amely az égbe vezet és letörli könnyeinket.”
(Bosco Szent János)

MEGFONTOLANDÓ KÉRDÉSEK?

- Eszedbe jut esetleg valaki Elena nővéréről? Olyasvalaki, aki szintén nagyon szereti a rábízott gyermekeket?
- A te életed "hajójában" van olyan figura, mint Nico, akit nehezen tudsz elviselni?
- Mit gondolsz, Felipe miért fordult vissza?
- Felipe még Nico megmentésén is fáraozott, pedig ki nem állhatta őt. Miért akarta megmenteni szerinted?
- Mi lehetett az a hang, amit Bruno hallott? Te hallottad már ezt a belső hangot?

A hajótörés

Valamikor rég egy kis hajó fürgén szelte a tenger hullámaint Amerika partjaihoz közeledve. Fedélzetén árva gyermekek utaztak egy új, jobb élet reményében tanítójukkal, Matteo atyával. Nevelőnőjük egy Elena nevű jólelkű apáca volt, akit a gyerekek szívesebben szólítottak Elena anyának, mint Elena nővérnek, mert valóban úgy szerette mindegyiküket, mint ha egytől egyig a saját gyermeke lett volna mind. Még azt az állandóan rendetlenkedő Nicót is elhalmozta gondoskodó figyelmével, aki pedig olyan sok bosszúságot okozott Matteo atyának és a nővérnek csínytevéseivel. Nico kivételesen nyughatatlan fiú volt. A kedvesség vagy jószándék szikráját sem mutatta soha senki felé. Csúnyán beszélt, és gyakran verekedett, így a többi gyerkőc sem szívelte őt. A fiú sokszor próbára tette Elena nővér türelmét is, de ennek a kivételes teremtnak olyan nagy szíve volt, hogy abban még ez a zaklatott kis lélek is biztos menedékre találhatott minden komiszága ellenére.

Elena anya egy korábbi hajóval már előrement, hogy a nekik felajánlott házat megfelelően előkészítse újdonsült lakói számára. A gyerekek érkezése napján már kora reggel izgatottan járkált fel-alá a kikötőben, szemével fürkészsze a horizontot. Nagyon megörült, amikor végre felbukkant a hajó szeretett kis védenceivel a fedélzetén.

A gyerekek hangos örömujjongásba fogtak, amint megpillantották a partot. A hosszú tengeri utazás ugyanis még őket is kimerítette, és nagyon hiányzott már nekik a nővér őket mindig megértő, kedves mosolya, a finomabbnál finomabb főztjei, és az esti ima utáni biztonságot adó, megnyugtató ölelése. Ráadásul az a csibész Nico az egész út alatt megkeserítette a fedélzetén utazók életét. Amikor például a kapitány meglátta, hogy ez a bajkeverő kikapja a hároméves kis Reina kezéből a rongybabáját, és egyenest a tengerbe hajítja, mérgében azt mondta az atyának, hogy ha még egyszer a szeme elé kerül az a vásott kölyök, hát ő biztosan a baba után hajítja.

De most, az új otthonuk miatti kíváncsiság, valamint a kedves Elena anya közelsége olyan jókedvvel töltötte el mindannyiukat, hogy öröm volt rájuk nézni. Ugráltak és integettek a messzeségben egyre jobban ki-rajzolódó nővér alakja felé.

Ám hirtelen sötétbe borult az ég, és pár perc alatt hatalmas vihar kerekedett a semiből. A tengeren tomboló hullámok egyre vadabbul csapdosták a kis hajót, míg nem az oldalára borult, és utasai a vízbe zuhantak. A kapitány az embereivel és Matteo atyával próbálta a gyerekeket a felszínre hozni. Elena anya a partról nézte fájdalommal az ő drága kicsinyei kétségbeesett küzdelmét, szíve hevesen vert az aggódástól. Mivel semmi egyebet nem tehetett értük, imára kulcsolta a kezét.

Felipe és Bruno, a két legerősebb fiú fel tudtak kapaszkodni egy-egy mentőcsónakra. Úgy meg voltak rémülve, hogy semmivel sem törődve, kétségbeesetten elkezdtek evezni a kikötő felé, hogy mielőbb megmeneküljenek a veszedelemtől. Felipe haladt gyorsabban, így hamarosan olyan közel ért a parthoz, hogy már tisztán láthatta Elena anya arcát. Ekkor abbahagyta az evezést, és ledermedve nézte őt. Elena anya tekintete olyan fájdalmas aggodalomról tanúskodott, hogy Felipe attól, hogy így kell látnia szerető anyácskáját jobban megrémült, mint a vihartól vagy magától a haláltól. Újra megragadta az evezőlapátokat, egy-két húzással megfordította a csónakot, és széleseben elindult visszafelé.

Az első kisgyermek, akit elért a kis Reina volt. Épp időben érkezett, a csöppség ugyanis alig bírt már kapaszkodni átfagyott kis keze-

ivel. Bruno meglátta, hogy Felipe visszafordult, és behúzta Reinát a mentőcsónakjába. Ekkor mintha valami hangot hallott volna, pedig senki sem volt már a közelében. Aztán a következő pillanatban ő is – amilyen gyorsan csak tőle telt – a hullámok közt hanykolódó gyerekek felé vette az irányt. Sorra emelték ki rémült, csuromvizes társaikat a jéghideg tengerből. Minden gyermekhez a hozzá legközelebb eső hajó sietett, így villámgyorsan kimentettek mindenkit. És akkor Felipe meglátta Nicót, amint egy kosárba kapaszkodva próbált a víz felszínén maradni. Ahogy figyelte a szitkozódó fiút, egyszercsak ismét maga előtt látta Elena anya végtelenszerű arcát. A következő pillanatban már nyújtotta is az evezőlapátot Nico felé, aki egykettőre bekászálódott a többiek mellé.

Utolsóként a kapitány és Matteo atya másztak fel Felipe és Bruno csónakjába. Elismerően szorították meg a bátor fiúk kezét, és miután meggyőződtek róla, hogy mindenki biztonságban van, a part felé vették az irányt. És egyszer csak Felipe újra meglátta Elena anya arcát: a kedves anya mosolya be-ragyogta a kora reggeli tájat.

A SZERETETLÁNG -FOHÁSZ*

Az Üdvözlégység Mária imádságba foglalt Szeretetláng-fohászt a Szűzanya kérte a Szeretetláng Lelki Napló látnokától, Erzsébet asszonytól:

„Az alább leírtakat a Szűzanya még 1962-ben mondta. Sokáig hordtam magamban, de nem mertem leírni.
A Szűzanya kérése:

*Az engem tisztelő imába,
az Üdvözlégységbe foglaljátok bele
ezt a kérést, ily módon:
Üdvözlégység, Mária,
kegyelemmel teljes,
az Úr van Teveled.*

*Áldott vagy Te az asszonyok között,
és áldott a Te méhednek
gyümölcse, Jézus.
Asszonyunk, Szűz Mária,
Istennek Szent Anyja,
imádkozzál érettünk, bűnösökért,
áraszd Szeretetlángod kegyelmi
hatását az egész emberiségre,
most és halálunk óráján. Amen.”*

Napló – 1983. március 14.

* Dr. Kovács Zoltán mariológus, a Lelki Napló teológiai cenzora szerint az Üdvözlégységbe foglalt fohász kérésén „nem érződik az, hogy az Ave Maria csak így lenne helyes, sokkal inkább az, hogy ez egy opció.”

Carlo Carretto

Amit megtehetek

Uram, azt nem tudom megakadályozni, hogy sok ember magára ne maradjon, de abban tudok segíteni, hogy egyesek ne érezzék magukat annyira egyedül.

Nem tudom megakadályozni a betegek rosszulletét, de abban tudok segíteni, hogy egyik vagy másik jobban legyen.

Nem tudom megakadályozni, hogy egyre több felnőtt, sőt már fiatal kábítószer rabja ne legyen, de abban segíteni tudok, hogy egyeseknek ne legyen szüksége kábulatra.

Nem tudom megakadályozni, hogy ezer és ezer ember évről évre saját kezétől meg ne haljon, de ahhoz hozzá tudok járulni, hogy egyik vagy másik ezt ne tegye.

Nem tudom megakadályozni, hogy a népek ne háborúzzanak, de ahhoz hozzá tudok járulni, hogy a kicsinyes civódások körülöttem véget érjenek.

Mindenható Istenem, az rendkívül kevés, amit én egymagamban tenni tudok, de azért több telik tőlem, mint hinném!

A béna meggyógyítása

Mk 2,1-12

Néhány nap múlva visszatért Kafarnaumba. Mihelyt elterjedt a híre, hogy a házban van, annyian összejöttek, hogy még az ajtó előtti téren sem fértek el. Hirdette nekik az ígét. Közben hoztak egy bénát, négyen cipelték. Mivel a tömegből nem tudták eléje vinni, kibontották fölötté a tetőt, és a nyíláson át engedték le a hordágyat, amelyen a béna feküdt. Hitüket látva, Jézus így szólt a bénához: „*Fiam, bűneid bocsánatot nyertek.*” Néhány írástudó is ült ott. Ezek ilyen gondolatokat forgattak magukban: „*Hogy beszélhet ez így? Káromkodik. Ki bocsáthatja meg a bűnt más, mint az Isten?*” Jézus lelkében belelátott gondolataikba. „*Miért gondoltok ilyeneket magatokban?* – kérdezte. – *Mi könnyebb? Azt mondani a bénának: Bűneid bocsánatot nyertek vagy azt mondani: Kelj föl, fogd az ágyadat és menj? Tudjátok hát meg, hogy az Emberfiának van hatalma a földön a bűnök megbocsátására!*” Ezzel odafordult a bénához: „*Mondom neked, kelj fel, fogd az ágyadat és menj haza!*” Az felkelt, fogta a hordágyat és mindenki szeme láttára elment. Mindnyájan ámultak, dicsőítették az Istent, s mondták: „*Ilyet még nem láttunk soha.*”

MEGFONTOLANDÓ KÉRDÉSEK?

- Vajon a béna akarta egyáltalán, hogy Jézus elé vigyék? Mit gondolok erről?
- Kik azok a környezetben, akik valami által akadályoztatva vannak abban, hogy Jézussal találkozzanak?
- Szoktam Jézus gyógyító kezei elé a vinni a felebarátaimat? Kiket vihetnék Jézus elé az imában?

„Aki a lelkek mentésén fáradozik, az megmenti a sajátját is.”
(Bosco Szent János)

Léanyom – tekints irgalmam mélységébe, dicsérd és tiszteld, és ezt a következőképpen tedd: gyűjtsd össze a világ valamennyi bűnösét, s merítsd mind irgalmam mélységébe. Oda akarom adni magamat a lelkeknek; lelkekre vágyódom, léanyom. Ünnepeken – az Irgalom Ünnepe – végigjárom az egész világot, s a béna lelkeket irgalmaságom forrásához vezetem. Én meggyógyítom és megerősítem őket.

Szent Fausztina nővérnek mondta Jézus
(Napló 206)

A rózsafüzér imádság története

A rózsafüzér, más néven olvasó vagy szentolvasó egyrészt imádság, másrészt az imádság eszköze. Elnevezése onnan származik, hogy a hagyomány szerint az első rózsafüzéreket Szent Domonkos összehajtogatott rózsaszirmokból készítette – rózsakoszorúnak a Szűzanya számára. A lovagi kultúra idején ugyanis úgy tartották, hogy a Máriának szánt virágkoszorút imából kötik.

A mai rózsafüzér a középkor jámborságában folyamatosan alakult ki, de már egyes sivatagi szerzetesekről feljegyezték, hogy kavicskupac segítségével számlálták imáikat, úgy, hogy az egyik kupacból tették át a kavicsokat a másikba. Remete Szent Antalnak viszont már csomózott zsinórja volt.

Sok szerzetesrendben imádkozták a 150 zsoldárt, de azok a barátok, akik nem tudtak olvasni, százötven Miatyánkot mondtak a zsoldárok helyett (később Üdvözlégyet). Európában a 11. században az 50, 100, 150 Miatyánk térdhajtásokkal kísért imádkozása vált gyakorivá. A 12–13. században a Miatyánk helyére az Üdvözlégy első fele került, majd a két formát egyesítették. Henrich von Kalkar OCarth (†1408), német karthauzi szerzetes alakította a rózsafüzért úgy, hogy minden tíz Üdvözlégy elé Miatyánkot tett.

Alanus de Rupe, domonkos szerzetes Douaiban 1468–70 körül megalapította a Rózsafüzér Társaságot, amely nagyban

Ismeretlen festő: Rózsafüzér Királynője Szent Domonkossal és Sziénai Katalinnal

hozzájárult a szentolvasó imádkozásának elterjedéséhez.

A Dicsőség és az apostoli hitvallás, valamint az öt tizedet megelőző három Üdvözlégy az isteni erényekkel kapcsolatban a tridenti zsinat (1545-63) után került a rózsafüzérhez.

Az üdvözlégy második része – *Asszonyunk, Szűz Mária...* – csak később lett része az imádságnak, Szent V. Piusz pápa kezdeményezésére, aki 1569-ben hivatalosan jóváhagyta a rózsafüzér ma is ismeretes formáját.

1571. október 7-én a lepantói tengeri ütközetben a keresztény seregek összecsaptak a török flottával. A csata előtt V. Piusz pápa, aki domonkos szerzetes volt, elrendelte a rózsafüzér imádkozását. Maga a pápa is a rózsafüzért imádkozta az ütközet ideje alatt, s közben látomása volt a győzelemről. S valóban: délben a szél megfordult, a füstöt a törökökre vitte, így a keresztiesek

győztek. A diadalt az egész keresztény világ a rózsafüzér imádkozásának és a Szűzanya segítségének tulajdonította.

Szent V. Piusz pápa a győztes lepantói ütközet után az ég iránti hálából az évfordulóra elrendelte a Győzelmes Miasszonyunk ünnepét, és a loretoi litániába bevezette a „keresztények segítése” megszólítást. (A Rózsafüzér Királynője nevet Szent XXIII. János pápa adta az emléknapnak 1960-ban.)

A rózsafüzér elterjesztéséért különösen a ciszterciek és a domonkosok tettek sokat. Szent Domonkos az albigenek¹ ellen segítséget kért a Szűzanyától, aki mint új és hatásos fegyvert adta át neki a rózsafüzért. Egy legenda szerint Domonkos álmában megjelent a Szűzanya, s átadta neki a rózsafüzért, kérve: ezt imádkozza az eretnekek megtéréséért. Az első rózsafüzér-imacsoportokat Domonkos követője, Alain de la Roche alapította.

XIV. századi feljegyzések szerint először domonkos apácák és karthauziak kapcsolak a rózsafüzérhez titkokat és elmélkedéseket: a tíz Üdvözlégy előtt rövid mondattal fölidézték Jézus és Mária életének egy-egy eseményét. Alanus de Rupe, francia domonkos szerzetes osztotta öröndetes, fájdalom és dicsőséges részekre a szentolvasót.

Szent II. János Pál pápa 2002-ben bevezette a világosság titkait, ezzel 20 titokra bővítve a rózsafüzér imáját.

forrás: magyarkurir.hu

¹ A 12. században a dél-franciaországi Albi városban keletkezett eretnecség, mely azt vallotta, hogy két teremtet létezik: egy jó Isten, aki a spirituális világot teremtet, és egy gonosz erő, aki az anyagi világot hozta létre.

ROSARIUM

orvosi rendelvény nélkül kapható,
lélekre ható segédeszköz

A szentek ajándékával!

Hogyan kell alkalmazni a rózsafüzért?
Szokásos adagja: naponta 5x1 tized rózsafüzér ima. (A rózsafüzér imádkozásának módjáról részletes leírást talál a 34-35. oldalon.)

Várándósság és szoptatás: Ilyenkor javasolt az öröndetes szentolvasó imádkozása, ill. felajánlása a gyermekért.

Lehetséges mellékhatások: A rózsafüzér imádkozása álmodást okozhat, ám ez a tünet nem veszélyezteti az Ön egészségét. Egyéb káros mellékhatásai nem ismertek, de kérdezze meg plébánosát, lelki vezetőjét!

Hogyan kell tárolni a rózsafüzért?
Legideálisabb a kézmeleg hőmérséklet. Ne tárolja az autó visszapillantó tükrére akasztva! Ne hordja a nyakában nyakláncként! Minőségét – előírás szerinti alkalmazás mellett – korlátlan ideig megőrzi.

forrás: evangelium365.hu

MEGFONTOLANDÓ
KÉRDÉSEK: ?

○ Hogyan viszonyulok a rózsafüzér imádsághoz?

○ Milyen hatást gyakorol rám a szent pápa, II. János Pál tanítása a rózsafüzér imáról?

„Mi is a rózsafüzér? Az evangélium esszenciája. Újra és újra Krisztus életének legfontosabb eseményeihez vezet minket. Azt mondhatnánk: a rózsafüzéren keresztül belélegezzük Krisztus misztériumát. A rózsafüzér a szemlélődés kiváltságos ösvénye, nem más, mint Mária útja. Létezik-e, aki jobban ismeri és jobban szereti Krisztust Máriánál?”
(Szent II. János Pál pápa)

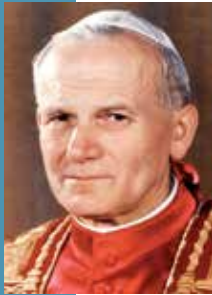

Karol – Az ember, aki pápa lett 16
lengyel-olasz filmdráma, 186 perc, 2005

Karol 2. – A pápa, aki ember maradt 12
olasz-lengyel-kanadai történelmi film, 155 perc, 2006
rendezte: Giacomo Battiato

A rózsafüzér imádságról

– Szent II. János Pál pápa magyarázataival

Miért érdemes a rózsafüzért imádkozni?

A rózsafüzér az egyik legalkalmasabb eszköz annak előmozdítására, hogy a hívők szemléljék a Krisztus-misztériumot. Valójában ugyanis a rózsafüzér nem más, mint szemlélődési módszer. Amikor ugyanis misztériumról misztériumra elmélkedve elmerülünk a Megváltó életében, mindaz, amit Ő tett, mélységesen sajátja

lesz a léleknek, és átformálja életét.

De a sok Máriát megszólító Üdvözlégy nem vonja el túlságosan a figyelmet Jézusról, ahogy a protestáns testvéreink is gyakran a szemünkre vetik?

A rózsafüzér – jóllehet jellegzetesen máriás imádság – lényegét tekintve krisztologikus. Alkotóelemeinek egyszerűségében sűrítve tartalmazza az egész evangéliumi üzenet mélységét, melynek mintegy rövid összefoglalása. A szavak vezetnek a képzeletet és a lelket Krisztus életének meghatározott eseményére vagy mozzanatára.

Az Üdvözlégy első része, mely Gábor angyal és Erzsébet Máriához intézett szavaiból áll, imádó szemlélése annak a titoknak, ami a Názáreti Szűzben végbemegy. Abból a páratlan kapcsolatból, mely Máriából Istenanyát formált, fakad a hatékonysága annak a könyörgésnek, mellyel Máriához fordulunk az Üdvözlégy második felében, anyai közbenjárására bízva életünket és halálunk óráját.

Az Üdvözlégy súlypontja, mintegy fordulópont a két rész között: Jézus neve. Olykor, ha sietve imádkozzuk, ez a súlypont eltűnik, s vele együtt elvesz a kapcsolat is Krisztusnak azzal a titkával, amelyikről éppen elmélkedünk. De épp Jézus nevének és az Ő titkának a hangsúlyozása jellemzi a rózsafüzér tartalmas és gyümölcsöző imádkozását.

Előszóval hivatkozott a rózsafüzérre úgy, mint "Mária iskolájára". Miért?

Krisztus kiemelkedő értelemben "a Mester", a kinyilatkoztató és a kinyilatkoztatás. Vele kapcsolatban nem csupán arról van szó, hogy megtanuljuk Tőle azt, amit tanított, hanem "Őt magát tanuljuk" (ismerjük meg). De van-e e témakörben tapasztaltabb mesternő, mint Mária?

Máriával együtt járni végig a rózsafüzér eseményeit olyan, mintha az ő iskolájában volnánk, hogy megtanuljuk Krisztust, behatoljunk a titkaiba és megértsük az Ő üzenetét.

Ha az isteni terv szerint a Szentlélek az a benső mester, aki elvezet minket Krisztus teljes igazságára, akkor az emberek között senki sem ismeri nála jobban Krisztust, és senki sem képes az Ő misztériumának mély megismerésére elvezetni minket úgy, mint az Anya.

A rózsafüzér titokzatosan Mária mellé visz bennünket, aki gondosan figyelte Krisztus emberi fejlődését a názáreti házban. Ez teszi számára lehetővé, hogy ugyanazzal a gondossággal neveljen és alakítson minket mindaddig, amíg Krisztus teljesen ki nem alakul bennünk.

A rózsafüzér ennek az eszménynek a szolgálatában áll, élénk tárva a "titkot", hogy könnyebben megnyílhassunk Krisztus elmélyült és bensőséges megismerésére.

Krisztus útját követve föltáruul és megváltást nyer az ember útja, a hívó az igaz ember képe előtt áll. Miközben szemléli az Ő születését, megtanulja, hogy az élet szent,

a názáreti otthonra tekintve fölfogja a család Isten terve szerinti eredeti igazságát; a nyilvános élet titkaiban hallgatván a Mestert világosságot lát ahhoz, hogy belépjen Isten országába; követvén Őt a kereszttúton megismeri az üdvözítő fájdalom értelmét. Végül Krisztust és Anyját a dicsőségben szemlélve látja a célt, ahova mindegyikünk hivatott, ha engedjük, hogy a Szentlélek meggyógyítson és átformáljon minket. Így tehát elmondható, hogy ha a rózsafüzér bármely titkát jól elmélkedjük, megvilágosítja az ember titkát.

Segíteni szeretném a hívőket abban, hogy megértsék, milyen szimbolikus jelentéseket hordoz a rózsafüzér, összhangban a mindennapi élet követelményeivel. Enélkül ugyanis az a veszély fenyeget, hogy a rózsafüzér nem hozza meg a kívánt lelki gyümölcsöket, sőt a csak megszokásból mondott rózsafüzérből amulett, valami mágikus tárgy lesz, mely elvesztette eredeti értelmét és rendeltetését.

„Az Üdvözlégyek ismételtetése a rózsafüzérben Isten gyönyörűségének hullámhosszára hangol minket: ujjongás, csodálat, hódolatteljes meghajlás a történelem legnagyobb csodája miatt.”

Van, aki számára a folytonos ismételtetés miatt érdektelen ez az imádság...

Ha ezt az ismételtetést felületesen nézzük, megkísérthet, hogy a rózsafüzért száraz és unalmas gyakorlatnak tartsuk. Ezzel szemben egészen más vélemény alakul ki a rózsafüzérről, ha úgy tekintjük, mint a szeretetnek a kifejezését, mely nem fárad bele abba, hogy újra meg újra visszatérjen a szeretett személyhez, olyan megnyilvánulások-

kal, melyek külsőleg ugyan hasonlóak, mégis mindig újak az őket átható érzület miatt.

Az Üdvözlégyek ismételtetése a rózsafüzérben Isten gyönyörűségének hullámhosszára hangol minket: ujjongás, csodálat, hódolatteljes meghajlás a történelem legnagyobb csodája miatt.

Az ismételtetést az a vágy táplálja, hogy a lélek egyre inkább hasonlóvá akar válni Krisztushoz, s ez a keresztény élet tulajdonképpen "programja". A rózsafüzér segít ebben a növekedésben, hogy egyre hasonlóvá váljunk egészen az életszentségig.

Hogyan "működik" Mária anyai közbenjárása, amikor rózsafüzért imádkozunk?

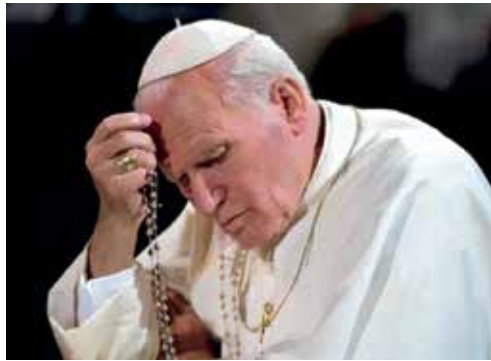
A rózsafüzérrel elmélkedni azt jelenti, hogy gondjainkat rábízunk Krisztus és az Ő Anyja irgalmas szívére.

Mária a maga anyai közbenjárásával támogatja imádságainkat, melyeket Krisztus és a Szentlélek ébreszt a szívünkben.

A rózsafüzérben Mária, a Szentlélek szentélye, miközben könyörgünk hozzá, velünk és értünk imádkozva áll az Atya előtt, aki elhalmozta őt kegyelmeivel, és a Fiú előtt, akit e világra szült.

Mire érdemes különösen figyelni az imaformánál?

Az odahallgatás és az elmélkedés a csendből táplálkozik. Jó, ha a titok kimondása és a Szentírás szavai után megfelelő időre megállunk, hogy tekintetünket a szemlélendő titokra szegezzük, mielőtt elkezdjük a szóbeli imát. A csend értékének újrafelfedezése az egyik titka az elmélkedés és a szemlélődés

Szent II. János Pál pápa rózsafüzért imádkozik (1995)

gyakorlásának. Egy technológiákkal és hírközlő eszközökkel erősen áthatott társadalomban a csend egyre nehezebben található meg. De miként a liturgiában is ajánlott néhol a csend, úgy a rózsafüzér imádkozásakor is jó rövid szünetet tartani, s közben a lélek az adott titokhoz kapcsolódhat.

Miért érezte szükségét annak, hogy a világosság titkait hozzáfűzze a már meglévő olvasókhhoz?

Annak érdekében, hogy a rózsafüzért még inkább "az evangélium összefoglalásának" nevezhessük, nagyon megfelelő, hogy – miután megemlékeztünk Krisztus megtestesüléséről és rejtett életéről (*az öröm titkai*), s mielőtt szenvedésének kínjait (*a fájdalom titkai*) és a föltámadás győzelmét (*a dicsőség titkai*) szemlélnénk – elmélkedésünk kiterjedjen nyilvános működésének néhány nagyon fontos mozzanatára is (*a világosság titkai*). 1. a Jordánnál történt keresztség, 2. önmaga kinyilatkoztatása a kánai menyegzőn, 3. Isten Országának meghirdetése a megtérésre hívó fölszólítással, 4. színeváltozás, 5. az Eucharisztia alapítása, a húsvéti misztérium szentségi kifejezése.

És miért pont a "világosság" megnevezést választotta?

A nyilvános működés idején Krisztus misztériuma sajátos módon mint a világosság misztériuma mutatkozik meg: „*amíg a világban vagyok, világossága vagyok a világnak*” (Jn 9,5).

Sürgetőleg többször felhívta a figyelmet arra, mennyire fontos, hogy a családok is imádkozzák a rózsafüzért...

A család, a társadalom sejtje, melyet elméletileg és gyakorlatilag egyre erősebben támadnak bomlasztó erők, s azt a félelmet keltik, hogy ezen alapvető és mással nem helyettesíthető intézmény jövője, s vele együtt az egész társadalom sorsa, kérdésessé válik. A rózsafüzér imádkozásának sürgetése a keresztény családokban hatékony segítséget kínál a korunkat jellemző krízis pusztító hatásainak megfékezésére.

Az a család, amelyik közösen imádkozza a rózsafüzért, bizonyos mértékig reprodukálja a názáreti otthon légkörét: Jézust helyezi a középpontba, vele osztják meg az örömeiket és fájdalmakat, kezébe helyezik a bajokat és terveket, tőle nyernek reményt és erőt az út folytatásához.

És nagyon hatékony imádság a békéért is...

A rózsafüzér nem imádkozható anélkül, hogy ne éreznénk sürgetést a béke szolgálatára, különös teintettel Jézus szülőföldjére, mely ma is annyira megpróbált, és egy keresztény szívnek annyira drága föld.

Nagyon kérünk kell Istentől a béke ajándékát. A rózsafüzért elődeim, s én magam is, többször úgy ajánlottuk, mint a békéért szóló imát.

Az Egyház a rózsafüzérnek mindig különös hatékonyságot tulajdonított, ezért a legnehezebb ügyeit a közösségben, folyamatosan mondott rózsafüzérre bízta. Olyan pillanatokban, amikor az egész kereszténység került veszedelembe, a rózsafüzér erejének tulajdonították a megmenekülést, és utána úgy köszöntötték a Rózsafüzér Királynőjét, mint a szabadulás kieszközölőjét. Szívesen bízom ma ennek az imádnak hatékonyságára a világ békéjét és a családokat.

A világ felajánlása Mária Szeplőtelen Szívének

II. János Pál ellen 1981. május 13-án merényletet követtek el a Szent Péter téren. A fatimai jelenések első napja és a merénylet időpontja közti egybeeséssel kapcsolatban a pápa így nyilatkozott: „*Nem tudom, ki adta a fegyvert a gyilkos kezébe, de azt tudom, hogy ki térítette el a golyót, egy láthatatlan kéz, egy anyai kéz irányította.*” 1984-ben a pápa elküldte a testébe fúródott golyót Fatimába, hogy helyezték el azt a Szűz szobrának koronájába. Hogy pedig teljesítse a Szűzanya kérését, II. János Pál 1984. március 25-én a Szent Péter téren, a Portugáliából e célra odavitt Szűz Mária-szobor jelenlétében felajánlotta a világot Mária Szeplőtelen Szívének.

Ukrajna és Oroszország felajánlása Mária Szeplőtelen Szívének

Ukrajna római katolikus püspökeinek kérését követően Ferenc pápa 2022. március 25-én a Szent Péter-bazilikában felajánlotta Ukrainát és Oroszországot Szűz Mária Szeplőtelen Szívének.

← Imádkozzuk a rózsafüzért!

Drága testvéreim!

Egy ilyen egyszerű, ugyanakkor ennyire gazdag imádság valóban megérdemli, hogy a keresztény közösség újra felfedezze...

Reátok tekintek, bármilyen állapotban élő fivéreim és nővéreim, keresztény családok, betegek és öregek, s reátok, fiatalok: bizalommal vegyétek kézbe a rózsafüzért, s a Szentírás világosságánál, összhangban a liturgiával, mindennapi életetek körülményei közepette fedezzék fel újra. Bárcsak ne maradna felhívásom meghallgatás nélkül!

Szent II. János Pál pápa
ROSARIUM VIRGINIS MARIAE
apostoli levél a szent rózsafüzérről – részlet

MÁRIA, REMÉNYSÉG ANYJA, légy velünk! Taníts minket, hogy az élő Istent hirdessük; segíts tanúskodnunk Jézusról, az egyetlen Üdvözítőről; tégy minket szolgálatkesszé a felebarát iránt, befogadóvá a rászoruló iránt, tégy az igazságosság megvalósítójává és egy igazságosabb világ szenvedélyes építőivé; járj közben értünk, hogy úgy munkálkodjunk a történelemben, hogy bizonyosak legyünk az Atya tervének teljességében.

AZ ÚJ VILÁGNAK HAJNALA, mutasd meg, hogy a reménység anyja vagy, és virrassz felettünk!

Virrassz az európai egyház fölött: legyen az evangélium jó közvetítője; legyen az igazi közösség helye; teljesítse küldetését, mely arra szól, hogy hirdesse, ünnepelje és szolgálja a remény evangéliumát, mindenki békéjére és örömére.

BÉKE KIRÁLYNŐJE, oltalmazd az emberiséget a harmadik évezredben! Virrassz az összes keresztény fölött: járkál hűségesen az egység útját a kontinens egyetértésének kovászaként; virrassz a fiatalok fölött, akik a jövő reményei, hogy nagylelkűen kövessék Jézus hívását.

Virrassz a nemzetek vezetői fölött: a közös ház építését tekintsék feladatuknak, melyben megbecsülik minden egyes ember méltóságát és jogait.

MÁRIA, ajándékozd nekünk Jézust! Segíts, hogy Őt kövessük és Őt szeressük! Ő az Egyház, Európa és az emberiség reménye, Ő velünk és közöttünk él Egyházában. Veled együtt mondjuk: „Jöjj el, Úr Jézus!” (Jel 22,20) A dicsőség reménye, melyet Ő árasztott a szívünkbe, teremje meg az igazságosság és a béke gyümölcseit!

Szent II. János Pál pápa imája
Ecclesia in Europa apostoli buzdítás 125. (Róma 2003)

Hogyan segít a rózsafüzér?

Élt egyszer a trópusokon egy orvos, dr. Carlos Finley. Akkoriban tombolt egy súlyos betegség, a sárgaláz, ami sok ember halálát okozta. A doktor szeretne volna megfékezni ezt a pusztító járványt, de fogalma sem volt arról, hogy hogyan fertőződnek meg az emberek. Egyik este nagyon későn ért haza. Fáradt volt és álmos, de akkor jutott eszébe, hogy még nem mondta el a napi rózsafüzérét. Nagy odaadással kezdte el az imádságot, de egy szúnyog állandóan a feje körül zümmögött, és gondolatait folyton másfelé terelte. Miközben így a Szűzanyához imádkozott, egyszer csak eszébe jutott valami. Mintha csak a Szűzanya adott volna neki egy ötletet az imádság közben. Lehetséges volna, hogy a moszkítók terjesztik ezt a súlyos betegséget? És bizony a kutatások igazolták ezt a rendkívüli felfedezést, ami a doktort később híressé tette.

forrás: Rózsafüzér-imakönyv (szerk.: Jánossy Gábor)

Amikor Fatimában a három kis pásztorgyermeknek megjelent az angyal, majd a Szűzanya, az egész környék felbolydult. A város vezetője rossz szemmel nézte ezt, és börtönbe csukatta Lúciát, Jácintát és Franciscót. Meg volt győződve arról, hogy így majd bevallják, hogy csak kitalálták az egész történetet, és el fogják árulni azt a bizonyos titkot is, amire mindenki olyan kíváncsi volt. Bezárták hát a gyerekeket a fogvatartott bűnözők közé, és azt mondták nekik, hogy ha nem fedik fel a titkot, akkor megsütik őket forró olajban. De a gyerekek – bár nagyon féltek –, szót fogadtak a Szűzanyának, és nem mondtak senkinek semmit. A foglyok csodálkoztak a gyerekek bátorságán, és nagyon megsajnálták őket. Lúcia, Jácinta és Francisco, hogy erőt merítsenek, szerették volna elimádkozni a rózsafüzért. Jácinta elővett egy Máriát ábrázoló érmet, amit a nyakában hordott, és megkért egy foglyot, hogy akassza fel a falra. Ez előtt térdelve imába merültek. Csodák csodájára a foglyok, ahogy tudtak, velük imádkoztak. De még aki nem tudott, az is letérdelt.

forrás: Fatimáról beszél Lúcia nővér

MEGFONTOLANDÓ KÉRDÉSEK:

- Előfordult már veled olyasm, hogy csendben imádkoztál, aztán eszedbe jutott egy jó ötlet, hasonlóan a történet doktorához?
- Szoktál segítséget kérni Máriától? Hogyan?

MEGFONTOLANDÓ KÉRDÉS:

- Jézus születésekor a pásztorok hallották először a jó hírt a Megváltó érkezéséről, és Fatimában is kis pásztorgyerekek hallhatták először a másik jó hírt Máriától: „a végén Szeplőtelen Szívem fog győzedelmeskedni!” Szerinted miért?

← "Egy millió gyermek imádkozik a békéért" imádság

A rózsafüzér ima nehézségeiről – őszintén

Dr. Edward Sri, a coloradói Augustine Institute teológia professzora válaszol a leggyakoribb ellenvetésekre

A rózsafüzér nem nekem való, hanem csak a szenteknek és az idős néneknek...

Sajnos, sok katolikusnak az a véleménye, hogy ez a nagyon vallásos emberek – papok, nővérek, kivételes katolikusok – szent imája, de nem az átlagos "világiaké". Sokan a katolikus imák maratonjaként tekintenek rá. „Tudom, hogy fontos ima, de nincs rá időm.”

Gondolj úgy a rózsafüzérre, mintha az az óceán lenne: mindenki számára tartogat valamit. A mélytengeri kutató és a tengerparton homokvárat építő gyerek is teljes mértékben élvezni tudja ugyanazt az óceánt, pedig más szinteken játszanak. Ez a rózsafüzérre is igaz!

Mindig ugyanazt mormolni újra és újra – nekem ez túl gépies...

Az ima lelassít minket, megnyugtatja a szívünket, és lehetővé teszi, hogy Isten jelenlétében megpihenjünk. Felszínre hozza szívünk legmélyebb kívánságait, Isten és csakis Isten utáni vágyunkat.

Mi, emberek, végtelen vágyakkal lettünk megalkotva, amiket csak Isten tud betölteni. Mivel bűnbe estünk, felületes vágyaink szintjén élünk. Vágyunk a kényelemre, a szórakozásra, hírnévre, gazdagságra, öröme, sikerre. Ezek a vágyak nem rosszak, de a rózsafüzér segít abban, hogy jobban tudatában legyünk a lélek legmélyebb vágyainak, amelyek Isten utáni vágyak. Ahogyan

azt Sziénai Szent Katalin tanította: a legnagyobb ajándék, amit Istennek az imában adhatunk, az nem a szavak véges ismétlése, hanem az Isten iránti „végtelen vágyakozó szeretet”, ami az imában lelkünkben feltör.

Ha ennyire sokszor ismétljük az ima-szövegeket, nem lehet az imák minden mondatát igazán átélni...

A rózsafüzér Jézus életén keresztül mély lelki utazásra visz bennünket. Elénk tárja Jézus életének titkait, ami által sokkal jobban tudunk hasonlítani Rá, hogy úgy gondolkodjunk, éljünk és szeressünk, mint Ő.

Tehát nem kell mindig a Miatyánk, az Üdvözlégység Mária és a Dicsőség szavaira koncentrálnunk. Egyszerűen csak engednünk kell, hogy az imák ismétlődése – a rózsafüzér csendes ritmusa és lassú üteme – segítsen lelassulnunk, kitisztítsa tudatunkat, és elmerengjünk a mi Urunk életének titkain a helyszínre képzelve magunkat, és imádkozva elképzeljük bennük a Jézussal való találkozást.

A rózsafüzér "teste" a szánkkal kimondott ima, míg a "lelke" a Krisztus titkain való elmélkedés.

Nem tetszik, hogy túl nagy figyelem jut a sok Üdvözlégység miatt Máriának...

Isten nem lesz féltékeny, ha megkérünk másokat, hogy imádkozzanak értünk. Apaként például örömmel tölt el, ha azt látom,

a gyermekeim olyan jól kijönnek egymással, hogy gondjaikkal a másikkal fordulnak. Képzeld el, ha a totyogó gyermekem megkéri idősebb lánytestvérét, hogy segítsen neki számolni vagy elmondani imáit, és én ezért megharagszom rá mondván: „Fiam, engem miért hagytál ki? Miért a testvéredtől kértél segítséget? Kéréseddel miért nem fordultál közvetlenül hozzám?” Az effajta hozzáállás valóban furcsa lenne. Apaként a gyermekeim egymás iránti szeretetét nem tekintem a szeretet és figyelem versenyének, amit irányomban kellett volna tanúsítaniuk. Sokkal inkább örvezek, amikor látom, gyermekeim egymástól kérnek segítséget, és egymás gondjaira szeretettel reagálnak. Hasonlóan örvezek mennyei Atyánk is, amikor látja, fiai és lányai olyan szeretetben vannak, hogy imádkoznak és közbenjárnak egymásért.

Minden alkalommal, amikor elmondjuk [az Üdvözlégységet], belépünk a menny és a föld elragadtatott dicsőítésébe, Krisztus misztériumába, ahol a mennyet Gáriel képviseli, a földet pedig Erzsébet. Azáltal, hogy az Üdvözlégység Máriában ezeket a bibliai szavakat ismétljük, részt veszünk a menny és föld örömeiben, annak a misztériumnak kapcsán, hogy Isten emberré lett.

Az Üdvözlégység Mária valódi célja, hogy Jézus személyéhez vezessen, és ennek az imának a középpontjában kimondjuk szent nevét.

tesszük-e? Valójában a gyengéd szeretettel kimondott Jézus név lesz a rózsafüzér szívverése.

Nehezen szánom rá magam a rózsafüzérezésre, mert olyan hosszú és monoton...

Ha őszinték akarunk lenni, akkor be kell vallanunk, hogy sok embernek akadt már gondja ezzel az imával. Például: gondolatunk el szoktak kalandozni rózsafüzér végzése közben. A rózsafüzér végén azt érezzük, hogy csak elhadartuk az imát, miközben Krisztus titkai nem érintették meg a szívünket.

Máskor pedig számunkra is zavarbaejtő módon úgy tekintünk a rózsafüzérre, mint "lelki házimunkára". Tudjuk, hogy el kell végezni, de nem igazán vágyunk rá. Elővesszük a gyöngyöket, de a szívünk nem hangolódik rá az imára. Vagy amikor néha megjelenünk egy-egy katolikus eseményen, és látjuk, hogy az emberek morzsolgatják a szemeket, legszívesebben elsüllyednénk, mert ezt gondoljuk magunkban: „Nem, ne! Most ne a teljes rózsafüzért!” „Még csak a második fájdalmas

titoknál járunk?!” Minden titok tíz évnek tűnik!

Egy másik gyakori forgatókönyv lehet egy hosszú, fárasztó nap után, amikor végre le-

hetőségünk nyílik leülni, és imában megpiheni Istennél, elővesszük a rózsafüzérünket, és reménykedünk, hogy Urunkhoz kapcsolódhatunk ebben a gyönyörű imában. De mi történik? A fejünk előre bukik, és az Üdvözlégység Mária közepén elalszunk.

Buzgó katolikusok ezrei egyaránt beszámoltak arról, mennyire szeretik a rózsafüzért, de időről időre küzdenek vele.

Még a nagyrabecsült Ratzinger bíboros, a későbbi XVI. Benedek pápa is bevallotta, hogy a teljes rózsafüzér egy ültő helyében való elimádkozása gyakran túl sok számára. „Három az túl sok, mivel nagyon nyugtalan lélek vagyok, s könnyen elkalandoznék. Csak egyet, néha kettő, három tized az ötből, mert így egy rövid időt iktathatok be, melyben kivonhatom magam a munkából, csendben lehetek, és tiszta fejjel tudok munkához látni. Így aztán az egész tulajdonképpen túl sok lenne.”¹

Mivel nem tudom méltó módon, ezért inkább nem is imádkozom, nehogy megsértsem vele Istent és Szűz Máriát...

Ki az, aki el akar tántorítani a rózsafüzértől? Ki az, aki azt akarja, hogy úgy gondoljuk, nem tudjuk jól imádkozni, hogy az egész értelmetlen, mivel rosszul csináljuk, és helyette sok más dologgal is törődhetnénk? Az ellenség, az ördög akarja, hogy ezt gondoljuk! Gyűlöli ezt az imát. Mindent megtesz, hogy megakadályozzon minket a végzésében. Elbátortalanít minket, és azt sugallja, hogy nem vagyunk méltóak erre a gyönyörű imára.

Akármilyen, rózsafüzérrel kapcsolatos küzdelemmel kell szembenézned, sose veszítsd el a kitartásodat! Ha csapong az elméd, ha nem érzel buzgóságot, vagy ha nagyon álmos vagy ima közben, emlékezz rá,

hogy az áltad ismételt szavak biblikusak és szentek! Már azzal, hogy előveszed a rózsafüzéredet, és kimondod a szent szavakat, valami szépet adsz Istennek – még akkor is, ha a szíved és a tudatod nem is olyan elmélyült, mint szeretnéd.

Amikor az első gyermekem két éves kora körül elkezdett rajzolni, hazaérve a munkából, lelkesen mutatta a napközben nekem rajzolt képeit. Ezek a képek gyakran csak irka-firkák voltak, nem könnyen kivehető ábrázolások. Örömmel gondoltam arra, hogy a lányom napközben is gondol rám, és ajándékot akar nekem adni. Sokkal inkább a szándékot láttam benne, mint az eredményt!

Mit gondolnánk arról az apáról, aki fogná a lánya irka-firka rajzait, összetépné, és azt mondaná: ne rajzolj addig, amíg meg nem tanulsz tökéletesen rajzolni! A jó apa nem tesz ilyet!

Isten úgy néz ránk, mint ahogy a jó apa tekint gyermekére. Amikor imára kerül a sor, Mennyei Atyánk a szívünket nézi, őszinte vágyakozásunkat, hogy jól imádkozzunk, nem csak a végül elhangzó imát. Így ha a rózsafüzér imánkból csak "irka-firka" lesz, emlékezzünk arra, hogy Isten ebből is a legjobbat hozza ki. Örömet leli jó szándékunkban, őszinte vágyunkban, hogy az imánkkal örömet szerzünk Neki még akkor is, ha nem vagyunk olyan buzgók, és a gondolataink elkalandoznak. A jó szándék sokkal fontosabb, mint az ima közbeni teljes figyelem fenntartása. Természetesen ez nem mentség, hogy az imában lusták vagy hanyagok legyünk. A legjobbra kell törekednünk!

forrás: Edward Sri – *Úgy imádkozni a rózsafüzért, mint még soha*

5 fontos tanács a rózsafüzér imádkozásához

1. Nem kell a rózsafüzért egyben elimádkozni!

Feloszthatjuk, és csak egy vagy két tizedet mondunk el egyszerre a nap különböző időpontjaiban, pl. reggel munkába/iskolába menet, ebédidőben, hazafelé úton... stb.

2. Bárhol imádkozhatjuk!

A rózsafüzér olyan, mint egy zsebhen hordozható kápolna, amit bárhol, bármikor elővehetünk. Imádkozhatjuk a templomban, de a szobánkban, utazás közben, az irodánkban, várakozás, sorban állás alkalmával, vagy épp gyerekringatás közben. Találjuk meg a helyét a napunkban!

3. Különböző módokon is imádkozhatjuk.

Irányíthatjuk a figyelmünket például Gábrriel angyal Máriához intézett szavaira. Mária "igenje" nyitott ajtót Isten megmentő tervének – ez a történelem legdöntőbb pillanata. Máskor az egyes titkokon keresztül Krisztus életének eseményeiről is töprenghetünk. De akár Jézus Szent Nevére is helyezhetjük a hangsúlyt, mintegy a rózsafüzér szívdobbanásaként szeretetteljesen kimondva.

4. A rózsafüzért könnyű beilleszteni a napirendbe.

Hat perc alatt el lehet méltó módon mondani egy tized rózsafüzért. Van napi hat perced, amit Istennek tudsz szentelni? Esetleg napi ötször hat perced? Ha a nap folyamán valamilyen sürgős dolog merül fel (pl. egy baleset, egy nehéz döntés vagy tárgyalás, a gyerekünk vizsgázik éppen... stb.) elmondhatunk egy tizedet az adott szándéokra.

5. Még ha nem is tudok teljesen odafigyelni, akkor is érdemes elimádkozni!

Sokszor nem tudunk koncentrálni az imádság közben (aktuális gondok, fáradtság), elterelődik a figyelmünk, és képtelenek leszünk elérni az elmélkedés csúcspontjait, de a szavak, amiket ima közben mondunk, biblikusak és szentek! Istennek adni a napunk egy részét nagy gyönyörűség az Ő számára, akkor is, ha ima közben nem volt teljes és osztatlan a figyelmünk.

forrás: Edward Sri – *Úgy imádkozni a rózsafüzért, mint még soha*

MEGFONTOLANDÓ KÉRDÉSEK?

- Hogyan tudnám beilleszteni a mindennapiimba ezt az imádságot?
- Ajánlott a rózsafüzért, ill. az egyes tizedeket felajánlani valamilyen szándéokra. Én milyen szándékokra szoktam imádkozni a Szentolvasót? Vagy milyen szándékokra lenne most a legégetőbb?

„Akármilyen lanyhán imádkozzék is valaki, Isten mindig nagyon sokra becsüli azt, hogy mégis imádkozik.”
(Avilai Szent Teréz)

Mit jelent Szentírással imádkozni a rózsafüzért?

Segítheti az elmélyülést, ha minden titok imádkozása előtt rövid szentírási szakaszokat vagy elmélkedéseket olvasunk, esetleg énekelhetünk, hogy minél inkább átéljük az adott titkok körülményeit, értelmét.

„Egyetlen jól elmondott Üdvözlégy Máriába beleremeg a pokol.”
(Vianney Szent János)

Edward Sri
Úgy imádkozni a rózsafüzért, mint még soha
(Szent II. János Pál Intézet)

¹ Joseph Ratzinger: Isten és a világ

Szűz Mária erősebb a Gonosznál!

Francesco Bamonte – Róma hivatalos ördögűzője

Ne higgyenek a filmeknek, mert egy-egy [ördögűző] szertartás egyáltalán nem úgy zajlik, ahogyan a mozivásznon látni. Az ördögűzésnek nem az a lényege, hogy az emberek minél jobban megijedjenek, hogy a sátán minél borzalmasabbnak tűnjön, hanem az, hogy Isten dicsősége és Szűz Mária hatalma megmutatkozzon. Főleg tehát ilyen filmeket nézni, mert ezek nem az ördögűzés lényegét mutatják be, és túlságosan sötéten ábrázolják ezt a szertartást, holott valójában egy örömteli eseményről van szó. A valódi ördögűzés során jelen vannak a szentek, a Szűzanya, megmutatkozik Jézus és Isten szépsége, megnyilvánul a szeretetük. Egy ördögűző szertartás megindító esemény, nem riaszt meg, nem tölt el senkit félelemmel. Amikor ördögűzéssel nem foglalkozó papok elkísértek egy-egy ilyen szertartásra, meghatódtak, és nem a démon tett rájuk mély hatást, hanem a szerető Isten, akinek jelenléte érzékelhető volt. [...]

Lucifer nem tudta elviselni, hogy Isten meg akar testesülni, s ezáltal megmenteni az embert a kárhozattól. Amiatt van ez, mert az embert magánál alacsonyabb szintű létezőnek tekint. Isten a megtestesülés által Máriát, egy embert magasabb szintre helyezett az angyaloknál. Az egyház ki is mond-

ja, hogy a Szűzanya az angyalok királynője. A gonosz lélek ezt végképp nem tudta elfogadni, innen ered Mária iránti mérhetetlen gyűlölete, amely az ördögűzések alkalmával is megtapasztható. A gonosz lelkek sohasem ejtik ki Szűz Mária nevét. Ugyanakkor név nélkül utalva rá gyakran elmondják, milyen ellenállhatatlan hatalma van felettük.

Egyszer egy ördögűzés alkalmával, amikor egy rózsafüzér volt a kezemben, a megszállottat kínzó ördög így szólt: *„Aki ebbe a láncba kapaszkodik, az sosem veszhet el.”*

Egy másik eset: Az ördögűzés végén az egyház által segítségül hívott Szűzanya adta meg a végső döfést a gonosznak, hogy távozzon az általa megszállottból. Ezt a szenvedő úgy élte meg, hogy egy fényesen ragyogó, hatalmas köntös ereszkedett le rá és mindenre a teremben, majd ezer kard szúrta ki az emberben lévő szörnyeteg szemét, az pedig közben azt ordította: *„annak (Szűz Máriának) a köntöse fog betéríteni mindannyiunkat”*. Eközben nekem, az exorcistának azt mondta a démon: *„Itt van ő. Mindig ő az, aki megsemmisít engem. Mindig imádkozik értetek a fiához. Miért aláz meg minket ennyire?”* Szűz Mária és az őt segítő szentek hatalmának az ördög nem tud ellenállni.

interjú részlet – Új Ember 2016. szeptember 4.

Don Bosco álma a kígyóról és a rózsafüzérrel

Don Bosco 1862-ben azt álmodta, hogy a szülői ház tájékán van. Ott voltak a fiúk is Valdoccóból. Megjelent neki egy Úriember, aki kérte, hogy menjen ki vele a nagy mezőre a ház mögé. Egy óriási, 7-8 méteres kígyót mutatott neki. Don Bosco utálatból gyötörve el akart menekülni. Az Úriember leintette és kérte, maradjon ott. Szerzett valahonnan egy kötelet és így szólt Don Boscohoz:

„— Fogja meg ezt a kötelet az egyik végén és akassza szorosan a kígyó egyik felére, én ugyanazt teszem a másikkal.

— De miért mindez?

— Azért, hogy jól elverjük!

— Nem lesz jó. A kígyó bármelyik pillanatban ellenünk fordulhat, és jaj nekünk! Darabokra tép bennünket!

A vendég nem tágitott és biztosított, hogy a kígyó nem fog bajt okozni. Hitttem neki. Közben Ő a kötél egyik végével bogot vetett a kígyó nyakára. A kígyó nagyot ugrott, de minden hiába volt a kötél erősen a nyaka köré szorult.

— Fogja erősen a kötelet — mondta az úri vendég —, nehogy elmeneküljön.”

A kötél egyik végét egy körtefához kötötték, a másikat pedig a ház ablaka előtti rácsra. „A kígyó közben védekezett. Hatalmas testével olyan dühös csapásokat mért a földre, hogy testéről a hús cafatokban lógott és több helyen le is vált. Egészen addig ugrándozott és csapkodott, míg az utolsó tenyérsíri hús is leszakadt a testéről.

Miután a kígyó elpusztult, a vendég eloldotta a kötelet, és a ládába helyezte. Pár

másodperc után kinyitotta a ládát. Nagy csodálkozásomra a kötél úgy helyezkedett el a ládában, hogy világosan ki lehetett olvasni: Üdvözlég, Mária!

— A kígyó az ördögöt jelenti, a kötél az Üdvözlég Máriát, helyesebben a rózsafüzért, amely Üdvözlégéből áll, és kiválóan alkalmas az ördög legyőzésére.”

Ebben a pillanatban Don Bosco elé egy szomorú kép tárult: látta, hogy a fiúk összeszedik a kígyó húsát, megették, és mérgezést kaptak.

„— Nem tudtam belenyugodni — mondta Don Bosco —, mert figyelmeztetésem ellenére tovább ettek belőle. Szinte ráordítottam egyikre is, másikra is. Pofoztam és ütlegettem őket, hogy ne egyenek, de hiába. Fájdalmam növekedett, amikor láttam, hogy a fiúk nagy része milyen szánalomra méltó helyzetben van.

Don Bosco vezetője felé fordult:

— Nincsen semmi ellenszer a nagy baj ellen?

— De igen, van!

— Mi az?

— Csak az üllő és a kalapács!

— Hát az meg hogyan lehetséges?

A vendég így válaszolt:

— A kalapács a gyónást jelenti, az üllő pedig az áldozást, az Oltáriszentséget.”

forrás: szaleziak.hu

Pio atya
– A csodák embere

12

olasz dráma, életrajzi film,
2000

rendezte: Carlo Carlei

„A Szentírás a Szűzanyát mindig isteni Fiával való szoros egységben és állandó együttérzésben mutatja be. Anya és Fia szoros szövetsége mutatkozik meg a pokolbeli ellenség ellen folytatott harcban is, egészen a fölötte aratott végső győzelemig.”
(XVI. Benedek pápa)

← A rózsafüzér, mint
nagyhatású fegyver

Pio atya fegyvere

– részlet Cleonice Morcaldi, Pio atya egyik első lelki gyermekének naplójából

Egy nap az atya elmesélte az orvosoknak egy jelenését, amelyet ő álomnak nevezett:

„A kórus ablakában találtam magam. Az alatta elterülő téren hatalmas tömeget láttam gyülekezni. Megkérdeztem: »Kik vagytok? Mit akartok?« Kórusban felelték: »Pio atya halálát!« Bementem. A Szűz a kezembe adott egy fegyvert, amellyel legyőzhettem őket. A fegyver ötven kilométeres távolságra is elért. Az ablakból a tömegre céloztam vele. Mindannyian meghaltak. Felébredtem, majd újra visszaaludtam. Az álom folytatódott. Kinéztem az ablakon. Még mindig sok ember volt ott. »A csudába, nem haltak meg!« – kiáltottam fel. Majd megkérdeztem: »Mit akartok? Kik vagytok?« Azt válaszolták: »Mind keresztény fiak vagyunk.« Én pedig azt mondtam nekik: »Legyetek állhatatosak a jóban, engedelmeskedjete nekem, kövessetek engem, és ne féljete, senki nem árthat nektek. Megáldalak titeket.« És ekkor felébredtem.”

Az orvosok egymás között azt mondogatták: „De hát milyen fegyvert adhatott neki a Madonna? Vajon hol rejtette el? Boldog az, akinek a háza ötven kilométeres távolságon belül van a kolostortól. De ha az ég ilyen hatásos fegyvert adott neki, az azt jelenti, hogy valamiféle háború vagy kommunista üldözés lesz.” Ilyen és más gondolatokra jutottak az orvosok és azok, akik az elbeszélésnél jelen voltak.

Kisvárdai doktor boldog volt, hogy a kolostor közelében él. Bízott az égiek védelmében, mégis nagyon szeretne volna tudni, miféle fegyvert ajándékozott a Madonna az atyának.

Eltelt néhány év. Egyik este Pio atya már ágyban volt, amikor azt mondta az unokaöccsének [Mario Pennelli, Cleonice uno-

kaöccse, aki Pio atya unokahúgát vette feleségül]: „Hozd ide a fegyvert a ruhámból!” Az engedelmeskedett, ám nem talált semmiféle fegyvert. Így szólt: „Bácsikám, semmi sincs a ruhája zsebében, csak a rózsafüzér. Tessék, itt van.” Majd átadta neki. Mire az atya: „A rózsafüzér talán nem fegyver?”

Attól az estétől kezdve mindenki tudta, hogy a rejtélyes és nagy hatótávolságú fegyver a rózsafüzér volt. Amióta felfedte a titkot, a rózsafüzért fegyvernek hívta. Néha „szablyának” is nevezte. A kezében tartotta, forgatta, a nappal és az éjszaka minden órájában. Utolsó hónapjaiban két rózsafüzér is volt nála: az egyik a csuklóján, a másik a kezében. Unokaöccse, Mario elmondta nekem, hogy az atya éjjelenként csupán néhány percet töltött ágyban. Egy széken ülve virrasztott, szenvedett és imádkozott.

Az a szék volt az oltár, amelyen az áldozati bárány csendben és elhagyatottságában oly hatalmas kinszenvedések közepette gyötrődött, amilyeneket csak Isten ismert. Az a szék volt az egyetlen tanúja marcangoló fájdalomának, haláltusájának. Az utolsó éjszakáján pedig abból a székből emelkedett fel az égbe.

forrás: Cleonice Morcaldi – *Életem Pio atya közelében*

Kincset bízok rád, ennek megfelelően kell becsülnöd. Segítsünk vele a tisztító tűzben szenvedő lelkiken, ürítsük ki azt a börtönt!

Szent Pio atya mondta,
amikor egy rózsafüzért
adott Cleonice-nak

A SZŰZANYA MEÜGORGJEI ÜZENETE

(2019. szeptember 2.)

Mirjana Soldo által kapott üzenet

Drága gyermekek! Imádkozzatok! Minden nap imádkozzatok a rózsafüzért, ezt a virágkoszorút, amely engem, mint édesanyát közvetlenül összeköt fájdalmaitokkal, szenvedéseitekkel, vágyaitokkal és reményeitekkel. Szeretetem apostolai, veletek vagyok Fiam kegyelme és szeretete által, és imát kérek tőletek. A világnak annyira szüksége van a ti imáitokra, hogy a lelkek megtérjenek.

Teljes bizalommal nyissátok meg szíveteket Fiam számára, és Ő szívetekbe fogja írni Igéinek lényegét – ez pedig a szeretet. Fiam Legszenőbb Szívéhez elszakíthatatlan kötéssel kapcsolódva éljete.

forrás: bekekiralyo.hu

A rózsafüzér természetfeletti ereje

Hirosima

1945. augusztus 6-át írjuk, 9.15 perc van. Japánban hatalmas gomba emelkedik Hirosima fölé. Két perc alatt eléri a 10.000 m-es magasságot és semmi sem állhat ellen a pusztításnak. Három kilométer sugarú területen mintegy 10.000 épület dől össze a robbanás szellőkésztől, és 50.000 épület ég le. Több ezer áldozat hal szörnyet a robbanás helye körüli 1200 m sugarú körben.

E körön kívül néhány hét leforgása alatt egymás után halnak meg a sugárzás következtében a japán katonák, akiknek feladata az áldozatok összegyűjtése volt.

Azonban néhány száz méterre a robbanás központjától egy ház mégis épen maradt, mintha nem is hatott volna rá a bomba. Pedig jellegzetes, könnyűszerkezetes japán épület volt, aminek egy szempillantás alatt össze kellett volna dőlnie. Ugyan mi történt? Ez a ház nem volt más, mint több német missziós jezsuita lakhelye. Egyikőjük, Hubert Schiffer atya megdöbbenő tanúságot tett a philadelphiai nagy Eucharisztikus Kongresszuson 1976 júliusában.

A jezsuiták közül, akikkel együtt élt, senkit sem érintett a bomba, és megmenekültek minden radioaktív sugárzástól. A drámát nemcsak hogy túléltek, de tökéletesen egészségesen vészelték át. Idős korukban hunytak el, sok évvel később.

Szakértők hosszasan kutatták ezt a rejtélyt, a legjobb készülékekkel vizsgálták, és szenvedélyesen nyomoztak az épületben

A hirosimai Nagybaldogasszony templom a bombázás után

rejlő legapróbb jelek után. Hogyan tudott kibírni ez a ház ekkora katasztrófát? Ráadásul a jezsuitáknak is alá kellett vetniük magukat több, mint 200 tudós és szakorvos vizsgálatának. Nyomát sem találták rajtuk a rádióaktivitás bármiféle hatásának, és nem értették, hogyan maradhattak életben ezek az emberek a tömeges pusztítás közepette, ahol minden más élőlény tízezerrel pusztult el.

A rejtély kulcsa ott volt a jezsuitáknál. Elmondták, hogy a naponta, közösen elimádkozott rózsafüzér kegyelme volt az, ami csodásan megoltalmazta őket. Schiffer atya említi később: *„A tudósok semmit sem értettek, nem tudtak hinni a magyarázatnak, amikor elmondtuk nekik, hogy a fatimai jelenés üzenete szerint éltünk, azaz minden nap elimádkoztuk a rózsafüzért ebben a házban”.*

Nagaszaki

Hasonló dolog történt Nagaszakiban. A második világháború előtt Maximilian

Kolbe atya tervbe vette, hogy kolostort építtet Japánban, a Szeplőtelen Szűzanya tiszteletére. Amikor elmondta, hogy ezt a kolostort a Nagaszaki fölött húzódó kis dombra akarja felállítani, kinevették, csakúgy, mint a környékbeli lakosok, akik megakarták akadályozni ebben, mert ott nem volt se víz, se villany, és a lehető legalkalmatlanabbnak tűnt.

Kolbe atya a Szűzanya sugallatára erősen imádkozott, és kívárta, amíg az előjárói megváltoztatják a véleményüket. Amikor ez megtörtént, megépítette a kolostort a Szűzanya tiszteletére a híres dombon. Ott, abban a kolostorban is, a testvérek minden nap közösen imádkozták a rózsafüzért. Sejtelmük sem volt arról, hogy mi fog megtörténni csaknem a szemük láttára. Három nappal Hirosima bombázása után, 1945. augusztus 9-én ledobták a bombát Nagaszakira. A kolostor pedig ugyanúgy, csodás módon megmenekült, pedig a város 80%-a romba dőlt.

forrás: Emmanuel Maillard nővér
– *Megbotránkoztató irgalmasság*

A modern idők a sátán uralma alatt állnak, és ez még inkább így lesz a jövőben! [...] A pokollal való összeütközést az ember nem képes felvállalni, még a legokosabb ember is elbukik. Egyedül a Szeplőtelen Szűz kapott ígéretet Istentől arra, hogy legyőzi a sátánt!

Szent Maximilian Kolbe

Miért olyan hatásos a rózsafüzér?

Szűz Mária szavai Don Gobbi atyának

Mert egyszerű és szerény ima és lelkileg nevel titeket kicsiségre, szelídségre és a szív egyszerűségére. Ma a Sátán képes a büszkeség és Isten elleni lázadás szellemével mindent meghódítani, és fél azoktól, akik égi Édesanyjukkal a kicsiség és az alázat útján járnak.

Ezt az imát a nagyok és büszkék lenézik, de a kicsinyeim sok szeretettel és sok örömmel mondják: a szegények, a gyermekek, az alázatosak és szenvedők és nagyon sok hívő, aki felhívásomat követi.

A Sátán büszkeségét a kicsinyek alázata győzi le, és a vörös sárkány végleg megaláztattnak és legyőzöttnek érzi magát, ha megkötőzöm – nem erős kötéllel, csak egy gyenge fonállal, a rózsafüzérrel...

Ajánljátok magatokat Szeplőtelen Szívemnek, imádkozzatok gyakran a szent rózsafüzért! Ez a lánc köti meg végleg a vörös sárkányt, hatósugara egyre rövidebb lesz, míg végül tehetetlen és támaszra képtelen lesz.

1983. október 7.
Rózsafüzér Királynőjének ünnepén

1 a Máriás Papi Mozgalom atyja, boldoggá avatási eljárása már elindult

MEGFONTOLANDÓ KÉRDÉSEK:

- Szeretnéd, ha lenne egy olyan ismerősöd, mint Artabán? Miért?
- Milyen tulajdonságai vannak Artabánnak, ami a történetből kiderül?
- Szerinted egy nagyon gazdag ember mivel tud örömet okozni Jézusnak?

„Sokan vannak, akik Istenben vigasztalásukat és örömet keresik, s Tőle kegyelmeket és jótevékenységeket kérnek, de nagyon kevesen vannak, akik saját előnyeik megvetésével Neki tetszeni és saját veszteségük árán Neki valamit adni akarnak.”
(Keresztes Szent János)

A negyedik napkeleti bölcs

– keleti legenda nyomán

Élt egy jóra való ember a perzsa hegyek között, Artabánnak hívták. Mélységes áhítattal készülődött a Nagy Király születésére. Egy nap ragyogó fehér csillag fénylett fel az égen, és Artabán tudta: ez lesz a jel! Eladott hát mindent, amije csak volt, és vett három különleges drágakövet ajándéknak az újszülött Királynak: egy zafírt, ami úgy ragyogott, mint az éjszakai égbolt, egy rubint, mely mélyebben izzott, mint a naplemente, és egy igazgyöngyöt, mely tisztább volt a magas hegyek hófedte csúcsainál. Útnak indult a három ajándékkal, hogy találkozzon Gáspárral, Menyhérttel és Boldizsárral az előre megbeszélt helyen. Sietett, hisz alig várta már, hogy a saját szemével láthassa a Nagy Királyt.

Egy datolyapálma-ligetben haladt, mikor a lova megtorpant. Artabán egy idős férfi alakját fedezte fel a sötétben, aki az úton feküdt. A bőre sárga volt a mocsárláztól. Artabán nem tudta, mit tegyen. Ha segít a férfinak, nem ér oda a találkozóhelyre, és a többiek nélküle indulnak el. De ha most továbbmegy, a férfi biztosan meghal. — *Uram, vezess engem a szent úton!* — így imádkozott, majd a beteghez lépett, és a tarisznyájából orvosságot vett elő, hogy csillapítsa a lázát. Majdnem egy egész napig ápolta, mire az jobban lett, és lábára tudott állni; akkor bevitte a legközelebbi faluba. Eladta a zafírt, hogy kifizesse a szállását, és pénzt adott a fogadósnak, hogy gondoskodjon róla, amíg fel nem épül. Így már csak két ajándéka maradt: a rubin és az igazgyöngy.

A beteg öregember észrevette, hogy jótévedője gondterhelt; megkérdezte, mi nyomja a szívét. Amikor Artabán elmondta neki, hogy minden biztonnyal lekeste a találkozót a három bölccsel, az öreg szelíden Artabánra mosolygott.

— *Segítettél nekem, és én semmit nem adhatok cserébe, talán csak ennyit: prófétáink megmondották, a Messiás Király Betlehemben fog megszületni. Áldjon meg az Isten utadon, és vigyen el biztonságban oda!*

Artabán sietett hát Betlehem felé, amilyen gyorsan csak tudott; szeretne volna még időben beérni a többiekkel. Amikor végül odaért, a három bölcs már elment, és átadták ajándékaikat a kis Királynak. Artabán azonban hiába kereste őt,

sehol sem találta. Bekopogott egy házba, hogy segítséget kérjen. Egy helybéli ifjú asszony odabent épp a gyermekét ringatta, de közben elmesélte Artabánnak, hogy egy asszony meg a férje még az éjjel nagyhirtelen elhagyták a várost.

Ekkor hangos sikoltás hallatszott az utca felől, és rémült asszonyok csapata rohant el a ház előtt, karjukban a gyermekeikkel.

— *Mentsétek a fiaitokat! Heródes katonái megölnék minden újszülöttet!*

Artabán látta a fiatal asszony arcán a rémületet, ahogy magához szorította kicsiny fiát, és a katonák már dörömböltek is az ajtón.

— *Isten nevére kérlek, mentsd meg a gyermekem!* — könyörgött az asszony.

Artabán nem is gondolkodott, csak előhúzt a rubint, és felajánlotta a katonák vezérének, aki cserébe megkímélte a gyermeket.

— *Isten áldjon azért, amit értünk tettél, Ő kíséren az utadon!* — hálálkodott az asszony.

Artabán folytatta útját egyetlen megmaradt ajándékával. Találkozott egy bölcs, a prófeciákat jól ismerő pappal, aki így beszélt hozzá: — *Ne felejtsd, a Királyt, akit keresel, nem palotában találod, és nem is a gazdagok és hatalmasok közt. Akik Őt keresik, jól cselekednek, ha a szegényekhez fordulnak.*

Így hát Artabán bejárta a városok és falvak legszegényebb negyedeit, de nem talált királyt, akit szolgálhatott volna. De talált sokan nélkülszű és beteg embert, akiknek segíthetett. Mindvégig féltőn őrizve egyetlen megmaradt ajándékát: a gyöngyöt.

Harminchárom év telt el így, és Artabán haja fehérebb lett, mint a hó, mire egy nap Jeruzsálembé érkezett. Meghallotta, hogy éppen most készülnek keresztre feszíteni egy férfit, akit sokan a zsidók királyának neveznek. Sietett, ahogy csak tudott a tömeg-

ben a Golgota felé, remélve, hogy az utolsó drágakövel még meg tudja váltani a nagy Király szabadságát és életét. Ahogy azonban az emberek sűrűjében utat próbált törni magának, egy fiatal lány megragadta a köpenyét.

— *Ments meg!* — zokogott. — *Apámmal érkeztem Perzsiából, de ő meghalt, és adósságban hagyott. Most el akarnak adni rab-szolgának. Könyörgök, segíts rajtam!*

Artabán a lányra nézett, azután a Golgotára; előhúzt a szegényéből az igazgyöngyöt, amely sosem volt olyan fénylő, mint akkor, és egy pillanatig szomorúan nézte.

— *A Királyomnak őrizgettem* — mondta végül. — *De úgy tűnik, méltatlan vagyok rá, hogy ajándékot adjak Neki. Tessék, húgom! Váltsd meg vele a szabadságodat!*

A következő pillanatban elborult az ég, mennydörgött és villámlott, megrázkódott a föld; sűrűn kezdett szakadni az eső, és mindenki menekült. Az ősz Artabán lerogyott az út szélén; a lány fölé hajolt, hogy felsegítse. Bölcs arca csak úgy ragyogott; felfelé nézett valakire, akit csak ő láthatott, majd beszélni kezdett, mintha felelné a hangnak:

— *Ha láttam volna nélkülözéset, ó, Uram, éhséget és szomjad csillapítottam volna! Számkivetettként a házamban otthont nyújtottam volna. Harminchárom évig kerestelek, de nem leltem nyomodra, nem segítettem neked, királyom...*

Elhallgatott. Valahonnan a magasból csendesen és szelíden így szólt egy hang: — *Bizony mondom neked, amit a szenvedőkért tettél, azt értem tetted. Ez volt a te ajándékod nekem.*

A szavak hallatán Artabán tekintete fényesebben ragyogott mint egykori drágakövei együttvéve. Hosszan sóhajtott még egy utolsót, megkönnyebbült. Útja a végéhez ért. Ajándékait elfogadták immár. A negyedik bölcs megtalálta királyát...

„Mária megszülte elsőszülött Fiát, bepólyálta és jászolba fektette...” (Lk 2,7)

Szent Charles de Foucauld a megtestesülésről

Megszülettem. Értetek születtem meg decemberben egy barlangban, hidegben, kietlen helyen, fagyos téli éjszakán, a legszegényebbek által sem ismert szegénységben, magányban, elhagyatottságban. Vajon mire tanítlak benneteket születésemmel, gyermekeim? Hogy higgyetek szeretetemben, higgyetek bennem, aki irántatok érzett szeretetemben ilyen meszire mentem! Hogy reméljete bennem, aki annyira szeretlek titeket! [...] Születésem-től kezdve megmutatom, teljesen odaadom nektek magam. Ettől kezdve láthattok, megérintheztek, hallgathattok, tiétek vagyok, szolgálhattok, vigasztalhattok.

Szeressetek! Szeressetek engem, aki olyan közel vagyok hozzátok; teljeséggel nektek adom magam, és olyan szeretetre méltó vagyok. Engem, aki születésemmel, hallatlan jóságomban nemcsak néhány napra, néhány évre adtam oda magam, hanem kezezetekben vagyok, hogy ezentúl az idők végezetéig ott is maradjak. Gondoljatok arra a végtelen boldogságra, amelyet születésemmel adok nektek: hogy szolgálhattok nekem. Szolgálhatjátok az egyházat, amikor embertársaitokat szolgálva engem szolgáltok. Engem, aki ott élek közel hozzátok a tabernákulumban. De nem-

csak szolgálhattok, hanem vigasztalhattok is. Életem minden percében láttam életetek minden pillanatát, és titeket nagyon szerető emberi szívem hol örült, hol szenvedett: örült, hajóra, szenvedett, ha rosszra használtatok fel. Micsoda boldogság, hogy életetek minden percében vigasztalhattok engem.

Egészen kicsiny, szelíd gyermekké lettem, és így kiáltok felétek: Bízotok! Jöjjetek hozzám! Ne féljete tőlem, jöjjetek hozzám, vegyete karotokba, imádjatok! De közben adjátok meg, amit a gyermekek kérnek: csókolgassatok, mert erre vágyik a gyermek!

Ne féljete, ne legyete oly bátoratlanok egy szelíd, rátok mosolygó kis-gyermek előtt, aki felétek tárja karját! Ő a ti Istenetek telve szelídséggel és mosollyal, ne féljete! Csak szelídség, szeretet és bizalom legyen szívetekben! Azt is mondom: Engedelmesség! Nemcsak közvetlenül Istennek, hanem közvetve is, amikor mintegy Órá tekintve azoknak engedelmeskedtek, akiket előjáróul rendelt fölétek: a szülőknek, az egyházi fölötteseeknek, a lelki vezetőknek, mindenkori fölötteseiteknek, oly mértékben engedelmeskedve mindegyiknek, amennyire Isten engedelmességet kíván.

forrás: Szent Charles de Foucauld – *Levelek és jegyzetek*

Gárdonyi Géza Karácsonyi ének

Az volt az éjek éje! Az volt az alvó évezredek utolsó homálya. Azon az éjen Isten szívéből hullott harmat a földre. Nagyidők sírjából fölemelkedett a fehérszárnyú béke és körüllebegte a földtekét. Az volt az éjek éje! A sötét égmagasban mennyei fény pezsdült meg. Az ég ivei sugárzáport ömlesztettek alá. Az égtetőn megzendült Dávid hárfája, s a meghasadt ég nyílásán, mint egy nagy fényes rózsagomoly, alábomlott a békét köszöntő anyalkaraván. A földön fényköd. Csend. Kábulat. Csak a pálmák virrasztanak. Millió szem alussza még a multak nehéz álmát. Csak néhány pásztor kap a homlokához: nem tudja ébredésben van-e vagy álmokáprázatban. Az volt az éjek éje! Midőn megszületett az ég és a föld gyermeke: a Béke. Minő kicsiny volt az a zsidó város, s minő istenlelkű ember született benne. Barmok között, istállóban, királyok királya! Akinek nem volt bölcsője, pedig birodalma az egész földteke. Akinek talán havat sodort fejére a téli szél, s koronája lett az istendicsőség. Abban a szívben, amely akkor jött világra, benne volt az Isten értelme, s abban a lélekben, mely akkor gyulladt életlángra, benne volt az Isten szeretete. Az a fiatal zsidóanya, aki halovány arccal merengett csecsemője fölött, az emberiség jövő sorsát ringatta ölében. Fenséges éj! Az emberszeretet születésének éje! A ma is fegyverben álló nemzetek szívére átrészket a világbéke fuvalma. A szeretet oltárain kigyulnak a lángok, s tömjént áldozva az égnek járul Krisztus bölcsőjéhez pásztor és király. A menny visszfénye ragyog a népmilliók arcán, s az öröm glóriének hullámai emelkednek a földtekéről az égbe. A gyermekek ablakán angyalok suhannak be s megaranyozzák arcukat a boldogság égi sugarával. Oh, éjek éje, fenséges szép éjszaka! A jósággal megáradt istenszív dobbanásait érezzük sötét fátyolodon át itt e földön, és égbenező arccal várjuk a bölcsék álmának megvalósulását, az örökbéke angyalának megjelenését a föld felett.

„Az imák között a rózsafüzér a legszebb, az adja a leggazdagabb kegyelmeket, és az indítja meg leginkább az Istenanya szívét. Ha azt akarjátok, hogy otthonaitokban béke legyen, imádkozzátok családjaitokban a rózsafüzért!”
(X. Szent Piusz pápa)

MEGFONTOLANDÓ KÉRDÉSEK?

- Van "családi betlehemenk"? Mi jut eszembe, ha a betlehemi jelenetre vagy a jászolra nézek?
- Mit gondolok az angyalok szerepéről az életem vonatkozásában?
- Kérem a béke ajándékát a világ számára ezekben a háborús időkben?

„Hirdessük Krisztus békéjét úgy, amint Ő tette. Ő körüljárt jót cselekedve; nem hagyta abba szeretetműveit azért, mert a farizeusok és mások gyűlölték, vagy megkísérelték elrontani Atyja művét. Csak egyszerűen körüljárt jót cselekedve.”
(Kalkuttai Szent Teréz Anya)

*A kereszténység annyiban erős,
amennyiben a Boldogságos Szűz a vezércsillaga.*

Prohászka Ottokár

Székesfehérvári
Egyházmegye

források: Katolikus Lexikon • KEK • YouCat – A Katolikus Egyház ifjúsági katekizmusa
katolikus.hu • magyarkurir.hu

címlap: Emilie Rouillon – *A mennyekbe felvett Boldogságos Szűz Mária* (Székesfehérvár, Püspöki Palota)